

שמואל א

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז
יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל
לא

שמואל א פרק-א

א ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי: **ב** ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: **ג** ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: **ד** ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: **ה** ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה: **ו** וכעסנה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: **ז** וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: **ח** ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים: **ט** ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הפסא על מזוזת היכל יהוה: **י** והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: **יא** ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חיי ומורה לא יעלה על ראשו: **יב** והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה: **יג** וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: **יד** ויאמר אליה עלי עד

מתי תשתפך רוח אונכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה: **{טו}** ותען חנה ותאמר לא אדני: **{טז}** אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה: **{טז}** ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו: **{יח}** ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרך ותאכל ופניה לא היו לה עוד: **{יט}** וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה: **{כ}** ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: **{כא}** ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו: **{כב}** וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם: **{כג}** ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו: **{כד}** ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונגבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער: **{כה}** וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי: **{כו}** ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמך בזה להתפלל אל יהוה: **{כז}** אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו: **{כח}** וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה: (פ)

שמואל א פרק-ב

{א} ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחת בי בשועתך: **{ב}** אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו: **{ג}** אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיהם כי אל דעות יהוה (ולא) ולו נתכנו עללות: **{ד}** קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל: **{ה}** שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: **{ו}** יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: **{ז}** יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם: **{ח}** מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: **{ט}** רגלי (חסידו) חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח גבר איש: **{י}** יהוה יחתו (מריבו) מריביו (עלו)

עליו בשמים ירעם יהוה ידיו אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו:
(פ) **יֵא** וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה
את פני עלי הכהן: **יֵב** ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה:
יֵג ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל
הבשר והמזלג שלש השנים בידו: **יֵד** והכה בכיור או בדוד או בקלחת
או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל
הבאים שם בשלה: **יֵטו** גם בטרים יקטרו את החלב ובא נער הכהן
ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל
כי אם חי: **יֵטז** ויאמר אליו האיש קטר יקטרו את החלב וקח לך
כאשר תאווה נפשך ואמר (לו) לא כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה:
יֵיז ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים
את מנחת יהוה: **יֵיח** ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד
בד: **יֵיט** ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה
את אישה לזבח את זבח הימים: **יֵכ** וברך עלי את אלקנה ואת אשתו
ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל
ליהוה והלכו למקמו: **יֵכא** כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה
בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה: (ו) **יֵכב** ועלי זקן מאד
ושמע את כל אשר יעשו בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים
הצבאות פתח אהל מועד: **יֵכג** ויאמר להם למה תעשו כדברים
האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: **יֵכד** אל
בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: **יֵכה** אם
יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא
ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: **יֵכו** והנער שמואל הלך
וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים: (ז) **יֵכז** ויבא איש אלהים אל
עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם
במצרים לבית פרעה: **יֵכח** ובחר אתו מפל שבטי ישראל לי לכהן
לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך
את כל אשרי בני ישראל: **יֵכט** למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי
מעון ותכבד את בניי ממני להבריאתכם מראשית כל מנחת ישראל
לעמי: **יֵל** לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך
יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי
יקלו: **יֵלא** הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך
מהיות זקן בביתך: **יֵלב** והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל
ולא יהיה זקן בביתך כל הימים: **יֵלג** ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי
לכלות את עיניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים:
יֵלד וזה לך האות אשר יבא אל שני בניי אל חפני ופינחס ביום אחד

ימותו שניהם: **לה** והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים: **לוז** והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וכפר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הפהנות לאכל פת לחם: (o)

שמואל א פרק-ג

א והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: (o) **ב** והיה ביום ההוא ועלי שכב במקומו (ועינו) ועינו החלו כהות לא יוכל לראות: **ג** ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים: (פ) **ד** ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני: **ה** וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב: (o) **ו** ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב: **ז** ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: **ח** ויסף יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: **ט** ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: **י** ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: (פ) **יא** ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו: **יב** ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה: **יג** והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם: **יד** ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם: **טו** וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד את המראה אל עלי: **טז** ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: **יז** ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מפל הדבר אשר דבר אליך: **יח** ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיני יעשה: (פ) **יט** ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מפל דבריו ארצה: **כ** וידע כל ישראל מידן ועד באר שבע כי

נֶאֱמַן שְׁמוּאֵל לְנָבִיא לַיהוָה: **כֹּא** וַיֹּסֶף יְהוָה לְהִרְאֶה בְּשִׁלְהָ כִּי נִגְלָה
יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל בְּשִׁלּוֹ בְּדָבָר יְהוָה: (פ)

שמואל א פרק-ד

א וַיְהִי דָבָר שְׁמוּאֵל לְכָל יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לְקִרְאֵת פְּלִשְׁתִּים
לְמַלְחָמָה וַיַּחֲנוּ עַל הָאֲבָן הָעֶזְרָה וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְּאֶפְקֵי: **ב** וַיַּעֲרְכוּ
פְּלִשְׁתִּים לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל וַתִּטֹּשׁ הַמַּלְחָמָה וַיִּנְגַף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים
וַיָּכּוּ בַמַּעֲרָכָה בְּשָׂדֵה כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ: **ג** וַיָּבֹא הָעָם אֶל הַמַּחֲנֶה
וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמָה נִגַּפְנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ
מִשְׁלָה אֶת אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה וַיָּבֹא בְּקִרְבָּנוּ וַיִּשְׁעֵנוּ מִכַּף אֲבִינּוּ:
ד וַיִּשְׁלַח הָעָם שְׁלָה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֶת אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב
הַכְּרָבִים וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו עָלָיו עִם אַרְוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים חֶפְנִי וּפִינְחָס:
ה וַיְהִי כְּבֹא אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל הַמַּחֲנֶה וַיִּרְעוּ כָּל יִשְׂרָאֵל תִּירוּעָה
גְּדוֹלָה וַתְּהִי הָאֲרָץ: **ו** וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת קוֹל הַתִּירוּעָה וַיֹּאמְרוּ מָה
קוֹל הַתִּירוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחֲנֵה הָעִבְרִים וַיִּדְעוּ כִּי אַרְוֹן יְהוָה בָּא
אֶל הַמַּחֲנֶה: **ז** וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל הַמַּחֲנֶה
וַיֹּאמְרוּ אֹי לָנוּ כִּי לֹא הִיְתָה כְּזֹאת אֶתְמוּל שְׁלֹשָׁם: **ח** אֹי לָנוּ מִי יִצִּילֵנוּ
מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאֲדִירִים הָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם הָאֱלֹהִים הַמְכִּים אֶת מִצְרַיִם
בְּכָל מִכָּה בַּמִּדְבָּר: **ט** הַתַּחֲזִקוּ וְהָיוּ לְאֲנָשִׁים פְּלִשְׁתִּים פֶּן תַּעֲבֹדוּ
לְעִבְרִים כְּאֲשֶׁר עָבְדוּ לָכֶם וְהָיִיתֶם לְאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם: **י** וַיִּלְחַמוּ
פְּלִשְׁתִּים וַיִּנְגַף יִשְׂרָאֵל וַיִּנְסוּ אִישׁ לְאֹהֲלָיו וַתְּהִי הַמִּכָּה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּפֹּל
מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶגֶל: **יא** וְאַרְוֹן אֱלֹהִים נִלְקַח וְשְׁנֵי בָנָיו עָלָיו מֵתוּ
חֶפְנִי וּפִינְחָס: **יב** וַיִּרֶץ אִישׁ בְּנֵימָן מִהַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא שְׁלָה בַיּוֹם הַהוּא
וּמִדִּיּוֹ קִרְעִים וְאַדְמָה עַל רֹאשׁוֹ: **יג** וַיָּבֹא וְהָיָה עָלָיו יֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא
(יך) יַד דָּרֶךְ מִצְפָּה כִּי הָיָה לְבֹו חֶרֶד עַל אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ בָּא לְהַגִּיד
בְּעִיר וַתִּזְעַק כָּל הָעִיר: **יד** וַיִּשְׁמַע עָלָיו אֶת קוֹל הַצִּעָקָה וַיֹּאמֶר מָה קוֹל
הַהַמּוֹן הַזֶּה וְהָאִישׁ מֵהָרַ וַיָּבֹא וַיִּגַּד לְעָלָיו: **טו** וְעָלָיו בֶּן תִּשְׁעִים וְשָׁמְנָה
שָׁנָה וְעֵינָיו קָמָה וְלֹא יָכוֹל לָרְאוֹת: **טז** וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל עָלָיו אֲנֹכִי הַבָּא
מִן הַמַּעֲרָכָה וְאַנִּי מִן הַמַּעֲרָכָה נֹסֵתִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מָה הָיָה הַדָּבָר בְּנִי:
יז וַיַּעַן הַמַּבְשָׁר וַיֹּאמֶר נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים וְגַם מִגָּפָה גְּדוֹלָה
הִיְתָה בָעָם וְגַם שְׁנֵי בָנָיו מֵתוּ חֶפְנִי וּפִינְחָס וְאַרְוֹן הָאֱלֹהִים נִלְקָחָה:
(פ) **יח** וַיְהִי כִּהִזְכִּירוּ אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל הַכֶּסֶּא אַחֲרָנִית בְּעַד

יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה: **יט** וכלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה: **כ** וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה: **כא** ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלהים ואל חמיה ואישה: **כב** ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים: (פ)

שמואל א פרק-ה

א ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודת: **ב** ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויציגו אתו אצל דגון: **ג** וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו: **ד** וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתני כפות ידיו כרתות אל המפתן רק דגון נשאר עליו: **ה** על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה: **ו** ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויה אתם (בעפלים) בטחרים את אשדוד ואת גבוליה: **ז** ויראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: **ח** וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: **ט** ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויה את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם (עפלים) טחרים: **י** וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי: **יא** וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם: **יב** והאנשים אשר לא מתו הכו (בעפלים) בטחרים ותעל שועת העיר השמים:

שמואל א פרק-ו

א ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: **ב** ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו: **ג** ויאמרו אם משלחים את ארון אל תשלחו אתו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונדע לכם למה לא תסור ידו מכם: **ד** ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה (עפלי) טחרי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם: **ה** ועשיתם צלמי (עפליכם) טחריכם וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: **ו** ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו: **ז** ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה: **ח** ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו והלך: **ט** וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא ידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו: **י** ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם כלו בבית: **יא** וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגז ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם: **יב** וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלק וגעו ולא סרו ימין ושמאול וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש: **יג** ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות: **יד** והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה: **טו** והלויים הורידו את ארון יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביזם ההוא ליהוה: **טז** וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביזם ההוא: **יז** ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד: **יח** ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון

יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמש: **יט** וַיָּרֶ בְּאֲנָשֵׁי בֵּית שֹׁמֵשׁ כִּי רָאוּ בְּאֵרוֹן יְהוָה וַיָּרֶ בְּעַם שִׁבְעִים אִישׁ חֲמִשִּׁים אֶלְפֵי אִישׁ וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם כִּי הִכָּה יְהוָה בְּעַם מִכָּה גְדוֹלָה **כ** וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי בֵּית שֹׁמֵשׁ מִי יוּכַל לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה הַאֱלֹהִים הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֵל מִי יַעֲלֶה מֵעַלֵּינוּ: **כא** **ס** וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים אֶל יוֹשְׁבֵי קְרִית יַעֲרִים לֵאמֹר הֲשִׁבוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת אֲרוֹן יְהוָה רְדוּ הָעֵלוּ אֹתוֹ אֵלֵיכֶם:

שמואל א פרק-ז

א וַיָּבֹאוּ אֲנָשֵׁי קְרִית יַעֲרִים וַיַּעֲלוּ אֶת אֲרוֹן יְהוָה וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ אֶל בֵּית אַבִּינָדָב בְּגִבְעָה וְאֶת אֶלְעָזָר בְּנוֹ קִדְשׁוֹ לִשְׁמֹר אֶת אֲרוֹן יְהוָה: **ב** וַיְהִי מִיּוֹם שֶׁבַת הָאֲרוֹן בְּקְרִית יַעֲרִים וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַיְהִיו עֹשְׂרִים שָׁנָה וַיִּנְהוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה: **ג** **ס** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם בְּכָל לַבְבְּכֶם אַתֶּם שָׁבִים אֵל יְהוָה הִסִּירוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֶּכֶר מִתּוֹכְכֶם וְהַעֲשִׂתֶם וְהִכִּינוּ לַבְבְּכֶם אֵל יְהוָה וְעִבְדוּהוּ לְבַדּוֹ וַיִּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: **ד** וַיִּסִּירוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַבְּעָלִים וְאֶת הָעֲשֻׁתֹת וַיַּעֲבְדוּ אֶת יְהוָה לְבַדּוֹ: **ה** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קִבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וְאֶתְפַּלֵּל בְּעֲדָכֶם אֵל יְהוָה: **ו** וַיִּקְבְּצוּ הַמִּצְפָּתָה וַיִּשְׁאָבוּ מִים וַיִּשְׁפְּכוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שֵׁם חֲטָאנוּ לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְפָּה: **ז** וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי הִתְקַבְּצוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וַיַּעֲלוּ סֶרְנֵי פְּלִשְׁתִּים אֵל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים: **ח** וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵל שְׁמוּאֵל אֵל תַּחֲרֹשׁ מִמֶּנּוּ מִזְעַק אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁעֵנוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: **ט** וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טְלָה חֶלֶב אֶחָד (וַיַּעֲלֶה) וַיַּעֲלֶהוּ עוֹלָה כָּלִיל לַיהוָה וַיִּזְעַק שְׁמוּאֵל אֵל יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֶהוּ יְהוָה: **י** וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלָה הָעוֹלָה וּפְלִשְׁתִּים נִגְּשׁוּ לְמַלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּרְעַם יְהוָה בְּקוֹל גְּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל פְּלִשְׁתִּים וַיִּהְיֶם וַיִּנְגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל: **יא** וַיִּצְאוּ אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן הַמִּצְפָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיִּכּוּם עַד מִתַּחַת לְבֵית כָּר: **יב** וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶבֶן אַחַת וַיִּשֶׂם בֵּין הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשָּׁן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ אֶבֶן הָעֶזְרָה וַיֹּאמֶר עַד הִנֵּה עֲזָרְנוּ יְהוָה: **יג** וַיִּכְנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא יִסְפוּ עוֹד לְבֹא בְּגִבּוֹל יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי יַד יְהוָה בְּפְלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׁמוּאֵל: **יד** וַתִּשְׁבְּנָה הָעָרִים אֲשֶׁר לְקַחוּ פְּלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל לְיִשְׂרָאֵל מֵעַקְרוֹן וְעַד גַּת וְאֶת גְּבוּלֵן הִצִּיל יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין

ישראל וּבֵין הָאָמְרִי: **טו** וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיָּו:
טז וְהָלַךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית אֵל וְהַגְלִיגָל וְהַמְצִפָּה וְשָׁפֵט אֶת
יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה: **יז** וַתִּשְׁבְּתוּ הָרַמְתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ
וְשָׁם שָׁפֵט אֶת יִשְׂרָאֵל וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה: (פ)

שמואל א פרק-ח

א וְיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיִּשָּׂם אֶת בְּנָיו שְׁפָטִים לְיִשְׂרָאֵל: **ב** וְיְהִי
שָׁם בְּנוֹ הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשָׁם מִשְׁנֵהוּ אַבְיָה שְׁפָטִים בַּבָּאָר שָׁבַע: **ג** וְלֹא
הָלְכוּ בְנָיו (בדרכו) בְּדַרְכָּיו וַיִּטּוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע וַיִּקְחוּ שָׁחַד וַיִּטּוּ מִשְׁפָּט:
(פ) **ד** וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל שְׁמוּאֵל הָרַמְתָּה:
ה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲנֵה אַתָּה זִקְנִית וּבְנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בְּדַרְכֶיךָ עֲתָה שִׁימָה
לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ כְּכָל הַגּוֹיִם: **ו** וַיֹּרַע הַדָּבָר בְּעֵינָיו שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ
תָּנֵה לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל יְהוָה: (פ) **ז** וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכָל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֶתָּךְ מְאֹסוּ
כִּי אֲתִי מְאֹסוּ מִמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם: **ח** כְּכָל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשׂוּ מִיּוֹם הָעֲלִיתִי
אֶתְּךָ מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעֲזְבֵנִי וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּן הָמָּה
עֹשִׂים גַּם לָךְ: **ט** וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי אֲךָ כִּי הָעַד תַּעֲדִיד בָּהֶם וְהַגְדַּת
לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם: (ס) **י** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶת כָּל
דְּבָרֵי יְהוָה אֶל הָעָם הַשְּׂאֵלִים מֵאֲתוֹ מֶלֶךְ: (ס) **יא** וַיֹּאמֶר זֶה יְהִי
מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשָׁם לוֹ בְּמִרְכָּבָתוֹ
וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מִרְכָּבָתוֹ: **יב** וְלָשׁוּם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְלַחֲרָשׁ חֲרִישׁוֹ וְלַקְצָר קְצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלֵי מַלְחָמָתוֹ וְכָלִי רִכְבּוֹ: **יג** וְאֶת
בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת וְלִטְבָּחוֹת וְלֵאֲפוֹת: **יד** וְאֶת שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת
כְּרָמֵיכֶם וְזִיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו: **טו** וְזָרְעֵיכֶם וְכִרְמֵיכֶם
יַעֲשֶׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו: **טז** וְאֶת עֲבָדֵיכֶם וְאֶת שְׂפָחוֹתֵיכֶם וְאֶת
בְּחֹרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת חֲמוֹרֵיכֶם יִקַּח וְעָשָׂה לְמִלְאָכָתוֹ: **יז** צֹאנְכֶם
יַעֲשֶׂר וְאֶתֶם תִּהְיוּ לוֹ לַעֲבָדִים: **יח** וְזַעֲקֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מֶלֶכְכֶם
אֲשֶׁר בְּחָרְתֶם לָכֶם וְלֹא יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא: **יט** וַיִּמְאַנוּ הָעָם
לְשָׁמַע בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אִם מֶלֶךְ יְהִי עֲלֵינוּ: **כ** וְהִינֹה גַם
אֲנַחְנוּ כְּכָל הַגּוֹיִם וַיִּשְׁפְּטֵנוּ מִלְּפָנָיו וַיִּצֵא לִפְנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת מַלְחַמָּתָנוּ:
כא וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֶת כָּל דְּבָרֵי הָעָם וַיְדַבֵּר בְּאַזְנֵי יְהוָה: (פ)

כב ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו: (פ)

שמואל א פרק-ט

א ויהי איש (מבן) (ימין) מבנימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיה בן איש ימיני גבור חיל: **ב** ולו היה בן ושמו שואל בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם: **ג** ותאבדנה האתנות לקיש אבי שואל ויאמר קיש אל שואל בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנת: **ד** ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו: **ה** המה באו בארץ צוף ושואל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו: **ו** ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה: **ז** ויאמר שואל לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מפלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו: **ח** ויסף הנער לענות את שואל ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את דרכנו: **ט** לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה: **י** ויאמר שואל לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים: **יא** המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: **יב** ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: **יג** כבאכם העיר פן תמצאון אתו בטרום יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו: **יד** ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה: **טו** (ו) ויהוה גלה את אזן שמואל יום אחד לפני בוא שואל לאמר: **טז** כעת מחר אנשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי: **יז** ושמואל ראה את שואל ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי: **יח** ויגש שואל את שמואל

בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָא לִי אִי זֶה בֵּית הָרֹאֶה: **{יט}** וַיַּעַן שְׁמוּאֵל אֶת שְׂאוּל וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הָרֹאֶה עָלֶיךָ לִפְנֵי הַבָּמָה וְאֶכְלֶתֶם עִמִּי הַיּוֹם וּשְׁלַחְתִּיךָ בַבֶּקֶר וְכָל אֲשֶׁר בַּלְבָּבְךָ אֶגִּיד לְךָ: **{כ}** וְלֹאֲתַנּוֹת הָאֲבָדוֹת לְךָ הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים אֵל תִּשָּׂם אֶת לִבְךָ לָהֶם כִּי נִמְצְאוּ וְלִמִּי כָּל חֲמַדַּת יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לְךָ וְלִכְלֹל בֵּית אָבִיךָ: **{כא}** וַיַּעַן שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בֶן יָמִינִי אֲנֹכִי מִקִּטְנֵי שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הֲצַעֲרָה מִכָּל מִשְׁפָּחוֹת שְׁבֻטֵי בְנֵי־מִן וְלָמָּה דִּבַּרְתָּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה: **{כב}** וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת שְׂאוּל וְאֶת נַעֲרוֹ וַיְבִיֵאֵם לְשִׁכְתָּהּ וַיִּתֵּן לָהֶם מְקוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְהִמָּה כַּשְׁלֹשִׁים אִישׁ: **{כג}** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְטַבַּח תֵּנָה אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ שִׂים אֹתָהּ עִמָּךְ: **{כד}** וַיֵּרֶם הַטַּבַּח אֶת הַשּׁוֹק וְהֶעֱלִיָּהּ וַיִּשָּׂם לִפְנֵי שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַנֶּשֶׂאֶר שִׂים לִפְנֵיךָ אֲכַל כִּי לֹמוֹעַד שְׁמוֹר לְךָ לֹאֲמַר הָעַם קָרָאתִי וַיֹּאכַל שְׂאוּל עִם שְׁמוּאֵל בַּיּוֹם הַהוּא: **{כה}** וַיֵּרְדוּ מִהַבָּמָה הָעִיר וַיְדַבֵּר עִם שְׂאוּל עַל הַגָּג: **{כו}** וַיִּשְׁכְּמוּ וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל שְׂאוּל (הַגָּג) הַגָּגָה לֹאֲמַר קוּמָה וְאֲשַׁלְּחֶךָ וַיִּקָּם שְׂאוּל וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא וּשְׁמוּאֵל הַחוּצָה: **{כז}** הִמָּה יוֹרְדִים בְּקִצֵּה הָעִיר וּשְׁמוּאֵל אָמַר אֶל שְׂאוּל אָמַר לְנַעַר וַיַּעֲבֵר לִפְנֵינוּ וַיַּעֲבֵר וְאֹתָהּ עִמָּד כִּיּוֹם וְאֲשַׁמִּיעֶךָ אֶת דְּבַר אֱלֹהִים: **{כח}**

שמואל א פרק-י

{א} וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת פֶּה הַשָּׁמֶן וַיִּצַק עַל רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁקָהוּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִּי מִשְׁחָךְ יִהְיֶה עַל נַחֲלֹתָיו לְנָגִיד: **{ב}** בְּלַכְתְּךָ הַיּוֹם מִעַמָּדִי וּמִצֵּאת שְׁנֵי אֲנָשִׁים עִם קְבֵרַת רָחֵל בְּגִבּוֹל בְּנֵי־מִן בְּצֹלְצַח וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ נִמְצְאוּ הָאֲתַנּוֹת אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לְבַקֵּשׁ וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ אֶת דְּבָרֵי הָאֲתַנּוֹת וְדָאָג לָכֶם לֹאֲמַר מָה אַעֲשֶׂה לְבָנִי: **{ג}** וְחִלַּפְתָּ מִשָּׂם וְהִלָּאָה וּבָאתְ עַד אֵלוֹן תְּבוֹר וּמִצְאוּךָ שֵׁם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים עֹלִים אֶל הָאֱלֹהִים בֵּית אֵל אֶחָד נָשָׂא שְׁלֹשָׁה גְדִיִּים וְאֶחָד נָשָׂא שְׁלֹשֶׁת כִּפּוֹת לֶחֶם וְאֶחָד נָבֵל יָיִן: **{ד}** וּשְׂאֲלוּ לְךָ לְשָׁלוֹם וְנָתַנוּ לְךָ שְׁתֵּי לֶחֶם וְלִקְחָת מִיָּדָם: **{ה}** אַחֵר כֵּן תָּבוֹא גִבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שֵׁם נְצִבִי פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי כַּבָּאָךְ שֵׁם הָעִיר וּפְגַעַת חָבֵל נְבִיאִים יוֹרְדִים מִהַבָּמָה וְלִפְנֵיהֶם נָבֵל וְתָף וְחִלִּיל וְכַנּוֹר וְהִמָּה מִתְנַבְּאִים: **{ו}** וְצִלְחָה עֲלֶיךָ רוּחַ יְהוָה וְהִתְנַבֵּית עִמָּם וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר: **{ז}** וְהָיָה כִּי (תְּבַאֲנֶה) תְּבַאֲנֶה הָאֲתַתּוֹת הָאֵלָּה לְךָ עֲשֶׂה לְךָ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ: **{ח}** וַיֵּרְדָת לִפְנֵי הַגִּלְגָּל וְהִנֵּה אֲנֹכִי

יָרַד אֵלַיךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לְזֶבַח זְבַחֵי שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים תִּזְחַל עַד
בּוֹאֵי אֵלַיךָ וְהוֹדַעְתִּי לְךָ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: **{ט}** וְהָיָה כִּהְפַנְתּוּ שְׁכֵמוֹ
לְלַכְתַּת מַעַם שְׁמוּאֵל וַיִּהְיֶה לֹא אֱלֹהִים לִב אַחַר וַיָּבֹאוּ כָּל הָאֲתוֹת הָאֵלֶּה
בַּיּוֹם הַהוּא: **(ס)** **{י}** וַיָּבֹאוּ שֵׁם הַגְּבֻעָתָהּ וְהָיָה חֶבֶל נִבְאִים לְקִרְאָתוֹ
וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם: **{יא}** וַיְהִי כֹּל יוֹדְעוֹ מֵאֲתָמוֹל
שְׁלֹשׁוֹם וַיֵּרְאוּ וְהָיָה עִם נִבְאִים נִבֵּא וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מִה זֶה
הָיָה לָבֶן קִישׁ הַגָּם שְׁאוּל בְּנִבְיָאִים: **{יב}** וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי
אֲבִיָּהֶם עַל כֵּן הִיָּתָה לְמִשְׁלַח הַגָּם שְׁאוּל בְּנִבְיָאִים: **{יג}** וַיְכַל מֵהִתְנַבֵּאת
וַיָּבֹא הַבָּמָה: **{יד}** וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁאוּל אֵלָיו וְאֵל נַעֲרוֹ אֵן הִלַּכְתֶּם וַיֹּאמֶר
לְבַקֵּשׁ אֶת הָאֲתָנוֹת וּנְרָאָה כִּי אֵין וּנְבֹא אֶל שְׁמוּאֵל: **{טו}** וַיֹּאמֶר דָּוִד
שְׁאוּל הִגִּידָה נָא לִי מָה אָמַר לָכֶם שְׁמוּאֵל: **{טז}** וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל דָּוִד
הַגִּד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת וְאֵת דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא הִגִּיד לֹא אֲשֶׁר
אָמַר שְׁמוּאֵל: **(פ)** **{יז}** וַיִּצְעַק שְׁמוּאֵל אֶת הָעָם אֶל יְהוָה הַמְצַפֶּה:
{יח} וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל **(פ)** כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי
הַעֲלִיתִי אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְאַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל
הַמְּמַלְכוֹת הַלְּחָצִים אֶתְכֶם: **{יט}** וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם אֶת אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל רְעוּתֵיכֶם וְצָרְתֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לֹא כִּי מֶלֶךְ
תְּשִׁים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתִּיצְבוּ לִפְנֵי יְהוָה לְשַׁבְּטֵיכֶם וּלְאֵלֹפֵיכֶם: **{כ}** וַיִּקְרַב
שְׁמוּאֵל אֶת כָּל שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכַּד שַׁבֵּט בְּנֵימִן: **{כא}** וַיִּקְרַב אֶת שַׁבֵּט
בְּנֵימִן (לְמִשְׁפַּחְתּוֹ) לְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַתִּלְכַּד מִשְׁפַּחַת הַמְטָרִי וַיִּלְכַּד שְׁאוּל בֶּן
קִישׁ וַיִּבְקֶשְׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: **{כב}** וַיִּשְׁאַלוּ עוֹד בִּיהוָה הֲבֵא עוֹד הַלֵּם **(ס)**
אִישׁ וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה הוּא נִחְבָּא אֶל הַכֵּלִים: **{כג}** וַיִּרְצוּ וַיִּקְחֵהוּ מִשָּׁם
וַיִּתִּיצֵב בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּגְבֶּה מִכָּל הָעָם מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָה: **{כד}** וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל כָּל הָעָם הֲרִאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל
הָעָם וַיִּרְעוּ כָּל הָעָם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ: **(פ)** **{כה}** וַיְדַבֵּר שְׁמוּאֵל אֶל
הָעָם אֶת מִשְׁפַּט הַמְּלָכָה וַיִּכְתַּב בְּסֹפֶר וַיִּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׁמוּאֵל
אֶת כָּל הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: **{כו}** וְגַם שְׁאוּל הִלֵּךְ לְבֵיתוֹ גְּבֻעָתָהּ וַיִּלְכוּ עִמּוֹ
הַחִיל אֲשֶׁר נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם: **{כז}** וּבְנֵי בְלִיעֵל אָמְרוּ מִה יִשְׁעֵנוּ זֶה
וַיִּבְזְהוּ וְלֹא הִבִּיאוּ לוֹ מִנְחָה וַיְהִי כְּמַחְרִישׁ: **(פ)**

שמואל א פרק-יא

א ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך: **ב** ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין ושמתייה חרפה על כל ישראל: **ג** ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליה: **ד** ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: **ה** והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יביש: **ו** ותצלח רוח אלהים על שאול (בשמעו) כשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: **ז** ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד: **ח** ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: **ט** ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה (בחם) כחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו: **י** ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם: **יא** ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בם שנים יחד: **יב** ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: **יג** ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל: **יד** ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: **טו** וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד: **פ**

שמואל א פרק-יב

א ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: **ב** ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה: **ג** הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר

ואעלים עיני בו ואשיב לכם: **זד** ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה: **זה** ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: **זו** ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: **זז** ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: **זח** כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויציאו את אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה: **זט** וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: **זי** ויזעקו אל יהוה (ויאמר) ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך: **יא** וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח: **יב** ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם: **יג** ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: **יד** אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: **טו** ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתתם יד יהוה בכם ובאבותיכם: **טז** גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: **יז** הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר וידעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: **יח** ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלות ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל: **יט** ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך: **כ** ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: **כא** ולא תסורו כי אחרי היתהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה: **כב** כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם: **כג** גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה: **כד** אך יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם: **כה** ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם תספו:

שמואל א פרק-יג

א בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: **ב** ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו: **ג** ויהי יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים: **ד** וכל ישראל שמעו לאמר הנה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל: **ה** ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: **ו** ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות: **ז** ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל העם חרדו אחריו: **ח** (וייחל) ויוחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: **ט** ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: **י** ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו: **יא** ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש: **יב** ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: **יג** (ס) ויאמר שמואל אל שאול נספלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוה כי עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם: **יד** ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוה יהוה: **טו** ויקם שמואל ויעל מן הגלגל גבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: **טז** ושאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימין ופלשתים חנו במכמש: **יז** ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל: **יח** והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על גי הצבעים המדברה: **יט** (ס) וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי (אמר) אמרו פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: **כ** וירדו כל ישראל הפלשתים ללטוש איש את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו: **כא** והיתה הפצירה פים למחרשת ולאיתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב

הַדְרָבָן: **כב** וְהִיא בְיוֹם מִלְחָמָת וְלֹא נִמְצָא חֶרֶב וְחֲנִית בְּיַד כָּל הָעָם
אֲשֶׁר אֶת שְׂאוֹל וְאֶת יוֹנָתָן וְתִמְצָא לְשְׂאוֹל וְלִיוֹנָתָן בְּנוֹ: **כג** וַיֵּצֵא מִצֵּב
פְּלִשְׁתִּים אֶל מַעְבַּר מִכְמֶשׁ: (o)

שמואל א פרק-יד

א וְהִיא הַיּוֹם וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן בֶּן שְׂאוֹל אֶל הַנְּעַר נָשָׂא כְלָיו לָכֵה וְנַעֲבְרָה
אֶל מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מַעְבַּר הַלַּז וְלֹאֲבִיו לֹא הִגִּיד: **ב** וְשְׂאוֹל יוֹשֵׁב
בְּקֶצֶה הַגְּבֻעָה תַּחַת הַרְמוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְרוֹן וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ כָּשֵׁשׁ מֵאוֹת
אִישׁ: **ג** וְאַחִיָּה בֶן אַחֲטוֹב אַחִי אֵיכָבוֹד בֶּן פִּינְחָס בֶּן עֲלִי כֹהֵן יְהוָה
בְּשֵׁלוֹ נָשָׂא אֶפֹּד וְהָעָם לֹא יָדַע כִּי הֵלֵךְ יוֹנָתָן: **ד** וּבֵין הַמַּעְבְּרוֹת אֲשֶׁר
בְּקֶשׁ יוֹנָתָן לַעֲבֹר עַל מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים שָׁן הַסֹּלַע מִהַעֲבֹר מִזֶּה וְשָׁן הַסֹּלַע
מִהַעֲבֹר מִזֶּה וְשֵׁם הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֶחָד סִנְיָה: **ה** הַשָּׁן הָאֶחָד מִצוּק
מִצְפּוֹן מוֹל מִכְמֶשׁ וְהָאֶחָד מִנְּגֵב מוֹל גֹּבַע: (o) **ו** וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן אֶל
הַנְּעַר נָשָׂא כְלָיו לָכֵה וְנַעֲבְרָה אֶל מִצֵּב הָעֵרְלִים הָאֵלֶּה אוֹלִי יַעֲשֵׂה יְהוָה
לָנוּ כִּי אֵין לִיהוָה מַעֲצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בְּמַעֲט: **ז** וַיֹּאמֶר לוֹ נָשָׂא כְלָיו
עֲשֵׂה כָּל אֲשֶׁר בְּלִבְבְּךָ נְטָה לָךְ הַנְּנִי עִמָּךְ כְּלִבְבְּךָ: (o) **ח** וַיֹּאמֶר
יוֹנָתָן הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹבְרִים אֶל הָאֲנָשִׁים וְנִגְלִינוּ אֲלֵיהֶם: **ט** אִם כֹּה
יֹאמְרוּ אֲלֵינוּ דָמוֹ עַד הַגִּיעֵנוּ אֲלֵיכֶם וְעַמְדָנוּ תַּחְתֵּינוּ וְלֹא נַעֲלֶה אֲלֵיהֶם:
י וְאִם כֹּה יֹאמְרוּ עָלוּ עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ כִּי נִתְּנָם יְהוָה בְּיַדְנוּ וְזֶה לָנוּ הָאוֹת:
יא וַיִּגְלוּ שְׁנֵיהֶם אֶל מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים הִנֵּה עֹבְרִים
יֹצְאִים מִן הַחֲרִים אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ שָׁם: **יב** וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַמִּצֵּבָה אֶת
יוֹנָתָן וְאֶת נָשָׂא כְלָיו וַיֹּאמְרוּ עָלוּ אֲלֵינוּ וְנֹדִיעָה אֶתְכֶם דְּבַר (פ) וַיֹּאמֶר
יוֹנָתָן אֶל נָשָׂא כְלָיו עֲלֵה אַחֲרַי כִּי נִתְּנָם יְהוָה בְּיַד יִשְׂרָאֵל: **יג** וַיַּעַל יוֹנָתָן
עַל יָדָיו וְעַל רִגְלָיו וְנָשָׂא כְלָיו אַחֲרָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי יוֹנָתָן וְנָשָׂא כְלָיו מִמּוֹתֵת
אַחֲרָיו: **יד** וַתְּהִי הַמִּכָּה הַרְאֵשְׁנָה אֲשֶׁר הִכָּה יוֹנָתָן וְנָשָׂא כְלָיו כְּעֶשְׂרִים
אִישׁ כְּבַחְצֵי מַעֲנָה צָמַד שָׂדֶה: **טו** וַתְּהִי חֲרָדָה בְּמַחְנֶה בְּשָׂדֶה וּבְכָל
הָעָם הַמִּצֵּב וְהַמְּשַׁחִית חֲרָדוּ גַם הַמָּה וַתִּרְגַּז הָאָרֶץ וַתְּהִי לְחֲרָדַת
אֲלֵהֶם: **טז** וַיֵּרְאוּ הַצִּפִּים לְשְׂאוֹל בְּגִבְעַת בְּנִימָן וְהִנֵּה הַהַמּוֹן נִמּוֹג וַיִּלֶּךְ
וְהָלַם: (פ) **יז** וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ פְּקֹדוּ נָא וַיֵּרְאוּ מִי הֵלֵךְ
מִעִמָּנוּ וַיִּפְקְדוּ וְהִנֵּה אֵין יוֹנָתָן וְנָשָׂא כְלָיו: **יח** וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לְאַחִיָּה
הַגִּישָׁה אֶרֶון הָאֲלֵהִים כִּי הִיא אֶרֶון הָאֲלֵהִים בְּיוֹם הַהוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
יט וְהִיא עַד דְּבַר שְׂאוֹל אֶל הַכֹּהֵן וְהַהַמּוֹן אֲשֶׁר בְּמַחְנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיִּלֶּךְ

הלוך ורב (פ) ויאמר שאול אל הכהן אסוף ידך: **{כ}** ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד: **{כא}** והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן: **{כב}** וכל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: **{כג}** ויזשע יהוה ביזם ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית און: **{כד}** ואיש ישראל נגש ביזם ההוא ויאמר שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם: (ס) **{כה}** וכל הארץ באו ביער ויהי דבש על פני השדה: **{כו}** ויבא העם אל היער והנה הלק דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה: **{כז}** ויונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו (ותראנה) ותארנה עיניו: **{כח}** ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם: **{כט}** ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה: **{ל}** אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים: **{לא}** ויכו ביזם ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד: **{לב}** (ויעש) ויעט העם אל (שלל) השלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם על הדם: **{לג}** ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בגדתם גלו אלי היום אכן גדולה: **{לד}** ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו וישחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם: **{לה}** ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה: (פ) **{לו}** ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה (ס) ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים: **{לז}** וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביזם ההוא: **{לח}** ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום: **{לט}** כי חי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם: **{מ}** ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה: (ס) **{מא}** ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו: **{מב}** ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן: **{מג}** ויאמר שאול אל יונתן

הגידה לי מה עשיתה ויגד לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר בידי מעט דבש הנני אמות: **{מד}** ויאמר שאול כה יעשה אלהים וכה יוסף כי מות תמות יונתן: **{מה}** ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת: **{מו}** **(o)** ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם: **{מז}** ושאול לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע: **{מח}** ויעש חיל ויה את עמלק ויצל את ישראל מיד שסהו: **(o)** **{מט}** ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכי שוע ושם שתי בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל: **{נא}** ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול: **{נב}** וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל: **(o)** **{נב}** ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו: **(o)**

שמואל א פרק-טו

{א} ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה: **(o)** **{ב}** כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים: **{ג}** עתה לך והפיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שיה מגמל ועד חמור: **(o)** **{ד}** וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה: **{ה}** ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל: **{ו}** ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: **{ז}** ויה שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים: **{ח}** ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב: **{ט}** ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החרים וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החרים: **(פ)** **{י}** ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: **{יא}** נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה:

יב וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל לִקְרַאת שְׂאוּל בַּבֹּקֶר וַיִּגַּד לְשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בָּא שְׂאוּל הַכַּרְמֶלָה וְהִנֵּה מְצִיב לוֹ יָד וַיִּסֹּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל: **יג** וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל אֶל שְׂאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאוּל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הִקִּימְתִי אֶת דְּבַר יְהוָה: **יד** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמָה קוֹל הַצֶּאֱנָן הַזֶּה בְּאָזְנִי וְקוֹל הַבֶּקֶר אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ: **טו** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מֵעַמְלֵקִי הֵבִיאוּם אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עָלָי מִיֵּטֵב הַצֶּאֱנָן וְהַבֶּקֶר לְמַעַן זָבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת הַיֹּתֵר הִחְרַמְנוּ: **טז** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שְׂאוּל הֲרַף וְאֶגִּידָה לְךָ אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלִּילָה (וַיֹּאמְרוּ) וַיֹּאמֶר לוֹ דַּבֵּר: **יז** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲלוֹא אִם קָטַן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה וַיִּמְשַׁחֶךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל: **יח** וַיִּשְׁלַחֶךָ יְהוָה בְּדַרְךָ וַיֹּאמֶר לְךָ וְהִחְרַמְתָּה אֶת הַחֲטָאִים אֶת עַמְלֵק וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד כְּלוֹתֵם אֹתָם: **יט** וְלָמָּה לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל הַשָּׁלָל וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: **כ** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאַלֶּךָ בְּדַרְךָ אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי יְהוָה וְאַבִּיא אֶת אֲגַג מֶלֶךְ עַמְלֵק וְאֶת עַמְלֵק הַחֲרַמְתִּי: **כא** וַיִּקַּח הָעָם מִהַשָּׁלָל צֹאן וּבֶקֶר רֹאשִׁית הַחֶרֶם לְזָבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּגִּלְגָּל: **כב** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַחֲפֹץ לַיהוָה בְּעֹלֹת וּזְבָחִים כְּשָׁמַע בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה שָׁמַע מִזְבַּח טוֹב לְהִקְשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים: **כג** כִּי חֲטָאת קָסָם מְרִי וְאוֹן וַיִּתְּרָפִים הַפָּצַר יַעַן מָאֲסַתְּ אֶת דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסֶּךָ מִמֶּלֶךְ: **כד** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל שְׁמוּאֵל חֲטָאתִי כִּי עֲבַרְתִּי אֶת פִּי יְהוָה וְאֶת דְּבָרֶיךָ כִּי יִרְאתִי אֶת הָעָם וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם: **כה** וְעַתָּה שָׂא נָא אֶת חֲטָאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאַשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה: **כו** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שְׂאוּל לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מָאֲסַתְּ אֶת דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסֶּךָ יְהוָה מִהְיוֹת מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל: **כז** וַיִּסֹּב שְׁמוּאֵל לְלַכֵּת וַיַּחֲזֵק בְּכַנֶּף מַעִילוֹ וַיִּקְרַע: **כח** וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קִרַּע יְהוָה אֶת מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיֶיךָ הַיּוֹם וּנְתַנָּה לְרַעֲךָ הַטּוֹב מִמָּךְ: **כט** וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקֶר וְלֹא יִנָּחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם: **ל** וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי עָתָה כַּבִּדְנִי נָא נִגַּד זִקְנִי עִמִּי וְנִגַּד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: **לא** וַיָּשׁוּב שְׁמוּאֵל אַחֲרַי שְׂאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ שְׂאוּל לַיהוָה: **לב** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַגִּישׁוּ אֵלַי אֶת אֲגַג מֶלֶךְ עַמְלֵק וַיִּלֶּךְ אֵלָיו אֲגַג מֵעַדְנָת וַיֹּאמֶר אֲגַג אֶכֶן סָר מֵרַחֲמֹת: **לג** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר שִׁכְּלָה נָשִׁים חֲרָבָה כֵּן תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמָּךְ וַיִּשְׁסֹף שְׁמוּאֵל אֶת אֲגַג לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל: **לד** וַיִּלֶּךְ שְׁמוּאֵל הַרְמַתָּה וְשְׂאוּל עָלָה אֶל בֵּיתוֹ גְּבַעַת שְׂאוּל: **לה** וְלֹא יָסַף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת שְׂאוּל עַד יוֹם מוֹתוֹ כִּי הִתְאַבֵּל שְׁמוּאֵל אֶל שְׂאוּל וַיְהוֶה נָחַם כִּי הִמְלִיךְ אֶת שְׂאוּל עַל יִשְׂרָאֵל: **לו**

שמואל א פרק-טז

א ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שואל ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך: **ב** ויאמר שמואל איך אלה ושמע שואל והרגני **ג** ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי: **ד** וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך: **ה** ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: **ו** ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח: **ז** ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו: **ח** ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב: **ט** ויקרא ישי אל אבינדב ויעברו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: **י** ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: **יא** ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה: **יב** ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה: **יג** וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי **יד** ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא: **טו** ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה: **טז** ורוח יהוה סרה מעם שואל ובעתתו רוח רעה מאת יהוה: **יז** ויאמרו עבדי שואל אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך: **יח** יאמר נא אדננו עבדיך לפניך יבקשו איש ידע מנגן בפנור והיה בהיות עליך רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: **יט** ויאמר שואל אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי: **כ** ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: **כא** וישלח שואל מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנך אשר בצאן: **כב** וישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שואל: **כג** ויבא דוד אל שואל ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כלים: **כד** וישלח שואל אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני: **כה** והיה בהיות רוח אלהים אל שואל ולקח דוד את הפנור ונגן בידו ורוח לשואל וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה: **כו**

שמואל א פרק-יז

א וַיֹּאסְפוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת מַחְנֵיהֶם לְמַלְחָמָה וַיֹּאסְפוּ שָׂכָה אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיִּחַנוּ בֵּין שׂוֹכָה וּבֵין עֶזְקָה בְּאֶפֶס דְּמִים: **ב** וְשֹׁאֵל וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נֹאֲסְפוּ וַיִּחַנוּ בְּעַמְקֵי הָאֵלֶּה וַיַּעֲרֹכוּ מַלְחָמָה לְקִרְאֵת פְּלִשְׁתִּים: **ג** וּפְלִשְׁתִּים עַמְדִים אֶל הַהָר מִזֶּה וַיִּשְׂרָאֵל עַמְדִים אֶל הַהָר מִזֶּה וְהִגְיָא בִּינֵיהֶם: **ד** וַיֵּצֵא אִישׁ הַבְּנִים מִמַּחְנוֹת פְּלִשְׁתִּים גְּלִית שָׁמוּ מִגַּת גְּבָהוּ שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזָרַת: **ה** וְכוּבַע נְחֹשֶׁת עַל רֹאשׁוֹ וְשָׁרְיוֹן קִשְׁקָשִׁים הוּא לְבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשָּׁרְיוֹן חֲמִשָּׁת אֲלָפִים שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת: **ו** וּמִצַּחַת נְחֹשֶׁת עַל רִגְלָיו וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כַּתְּפָיו: **ז** (וּחַץ) וְעַץ חֲנִיתוֹ כְּמִנּוֹר אַרְגָּיִם וְלִהְבֵּת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ מְאוֹת שְׁקָלִים בְּרִזָּל וְנִשְׂא הַצֶּנֶה הַלֵּךְ לְפָנָיו: **ח** וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל מַעֲרֹכַת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמָה תִּצְאוּ לַעֲרֹךְ מַלְחָמָה הַלּוֹא אֲנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֹבְדִים לְשֹׁאֵל בְּרוּ לָכֶם אִישׁ וַיֵּרֵד אֵלָיו: **ט** אִם יוּכַל לְהִלָּחֵם אִתִּי וְהִכְנִי וְהִינּוּ לָכֶם לְעֹבְדִים וְאִם אֲנִי אוֹכַל לוֹ וְהִכִּיתִיו וְהִיִּיתֶם לָנוּ לְעֹבְדִים וְעַבְדְּתֶם אֹתָנוּ: **י** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חִרְפְּתִי אֶת מַעֲרֹכֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה תָּנוּ לִי אִישׁ וְנִלְחַמָּה יְחָד: **יא** וַיִּשְׁמַע שֹׁאֵל וְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וַיִּחַתּוּ וַיִּרְאוּ מְאֹד: **יב** וְדוֹד בֶּן אִישׁ אֶפְרַתִּי הַזֶּה מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וְשָׁמוּ יָשִׁי וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָּנִים וְהָאִישׁ בִּימֵי שֹׁאֵל זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים: **יג** וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי יָשִׁי הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ אַחֲרֵי שֹׁאֵל לְמַלְחָמָה וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בְּנָיו אֲשֶׁר הֵלְכוּ בְּמַלְחָמָה אֱלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אַבִּינָדָב וְהַשְּׁלִשִׁי שְׁמָה: **יד** וְדוֹד הוּא הַקָּטָן וְשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ אַחֲרֵי שֹׁאֵל: **טו** וְדוֹד הַלֵּךְ וְשָׁב מֵעַל שֹׁאֵל לְרַעוֹת אֶת צֶאֱן אָבִיו בֵּית לָחֶם: **טז** וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׁכֵם וְהָעָרֵב וַיִּתְּיָצֵב אַרְבָּעִים יוֹם: **יז** וַיֹּאמֶר יָשִׁי לְדוֹד בְּנוֹ קַח נָא לְאַחִיךָ אִיפֹת הַקְּלִיא הַזֶּה וְעַשְׂרָה לָחֶם הַזֶּה וְהִרְץ הַמַּחְנֶה לְאַחִיךָ: **יח** וְאֵת עֶשְׂרֵת חֲרָצֵי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְשֵׁר הָאֶלְף וְאֵת אַחִיךָ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאֵת עַרְבֹתֶם תִּקַּח: **יט** וְשֹׁאֵל וְהֵמָּה וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּעַמְקֵי הָאֵלֶּה נִלְחָמִים עִם פְּלִשְׁתִּים: **כ** וַיִּשְׁכֵּם דָּוִד בַּבֹּקֶר וַיִּטֹּשׁ אֶת הַצֶּאֱן עַל שִׁמְרֵי וַיִּשָּׂא וַיִּלָּךְ כְּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יָשִׁי וַיָּבֵא הַמַּעְגָּלָה וְהַחִיל הַיֵּצֵא אֶל הַמַּעְרָכָה וְהִרְעוּ בְּמַלְחָמָה: **כא** וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים מַעֲרָכָה לְקִרְאֵת מַעֲרָכָה: **כב** וַיִּטֹּשׁ דָּוִד אֶת הַכְּלִים מֵעָלָיו עַל יַד שׁוֹמֵר הַכְּלִים וַיִּרְץ הַמַּעְרָכָה וַיָּבֵא וַיִּשָּׂא לְאַחִיו לְשָׁלוֹם: **כג** וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה אִישׁ הַבְּנִים עוֹלָה גְּלִית הַפְּלִשְׁתִּי שָׁמוּ מִגַּת (מִמַּעְרוֹת) מִמַּעְרֹכֹת

פְּלִשְׁתִּים וַיְדַבֵּר כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד: **{כד}** וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּרֹאוֹתָם אֶת הָאִישׁ וַיִּנְסוּ מִפְּנֵי וַיִּירָאוּ מְאֹד: **{כה}** וַיֹּאמֶר אִישׁ יִשְׂרָאֵל הִרְאִיתָם הָאִישׁ הָעֹלֶה הַזֶּה כִּי לְחָרַף אֶת יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהִיָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִכְנוּ יַעֲשֶׂנוּ הַמֶּלֶךְ עֹשֶׂר גְּדוֹל וְאֶת בֵּיתוֹ יִתֵּן לוֹ וְאֶת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חֶפְשִׁי בְּיִשְׂרָאֵל: **{כו}** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הָאֲנָשִׁים הַעֲמִידִים עִמּוֹ לֵאמֹר מָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּז וְהִסִּיר חֶרֶף מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעֹרֵל הַזֶּה כִּי חָרַף מַעֲרֻכֹת אֱלֹהִים חַיִּים: **{כז}** וַיֹּאמֶר לוֹ הָעַם כְּדַבֵּר הַזֶּה לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכְנוּ: **{כח}** וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אַחִיו הַגְּדוֹל בְּדַבְּרוֹ אֶל הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲר אַף אֱלִיאָב בְּדָוִד וַיֹּאמֶר לְמָה זֶה יִרְדֹּת וְעַל מִי נִטְשֶׁת מְעַט הַצֹּאן הַהֵנָּה בַּמְדַּבֵּר אֲנִי יַדְעִתִּי אֶת זְדוֹנָךְ וְאֶת רַע לְבָבְךָ כִּי לְמַעַן רְאוֹת הַמֶּלְחָמָה יִרְדֹּת: **{כט}** וַיֹּאמֶר דָּוִד מָה עָשִׂיתִי עִתָּה הֲלוֹא דָּבָר הוּא: **{ל}** וַיִּסֹּב מֵאֲצִלוֹ אֶל מוֹל אַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדַבֵּר הַזֶּה וַיִּשְׁבְּהוּ הָעַם דָּבָר כְּדַבֵּר הָרִאשׁוֹן: **{לא}** וַיִּשְׁמְעוּ הַדַּבְּרִים אֲשֶׁר דָּבָר דָּוִד וַיִּגְדּוּ לְפָנָיו שְׂאוֹל וַיִּקְחֵהוּ: **{לב}** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל שְׂאוֹל אֵל יִפֹּל לֵב אָדָם עָלָיו עַבְדְּךָ יֵלֶךְ וְנִלְחַם עִם הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה: **{לג}** וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֵל דָּוִד לֹא תוּכַל לְלַכֵּת אֶל הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ כִּי נַעַר אַתָּה וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מִנְעַרְיוֹ: **{לד}** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל שְׂאוֹל רַעֲהָ הִיָּה עַבְדְּךָ לְאָבִיו בְּצֹאן וּבֵא הָאָרִי וְאֶת הַדּוֹב וְנִשָּׂא שֶׁה מִהַעֲדָר: **{לה}** וַיִּצְאֵתִי אַחֲרָיו וְהִכְתִּיו וְהִצַּלְתִּי מִפָּיו וַיִּקָּם עָלַי וְהִחֲזַקְתִּי בְּזַקְנוֹ וְהִפְתִּיו וְהִמִּיתִיו: **{לו}** גַּם אֶת הָאָרִי גַם הַדּוֹב הִכָּה עַבְדְּךָ וְהִיָּה הַפְּלִשְׁתִּי הָעֹרֵל הַזֶּה כְּאִסַּד מֵהֶם כִּי חָרַף מַעֲרֻכֹת אֱלֹהִים חַיִּים: **{לז}** וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר הִצַּלְנִי מִיַּד הָאָרִי וּמִיַּד הַדָּב הוּא יִצִּילֵנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה **{לח}** וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֵל דָּוִד לָךְ וַיְהוֶה יְהִיָּה עִמָּךְ: **{לט}** וַיִּלְבַּשׁ שְׂאוֹל אֶת דָּוִד מִדָּיו וְנָתַן קֹבֵעַ נְחֹשֶׁת עַל רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ שָׂרְיוֹן: **{לע}** וַיַּחְגֵּר דָּוִד אֶת חַרְבּוֹ מֵעַל לְמַדְיוֹ וַיֵּאֵל לְלַכֵּת כִּי לֹא נֹסֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל שְׂאוֹל לֹא אוּכַל לְלַכֵּת בְּאֵלֶּה כִּי לֹא נֹסִיתִי וַיִּסְרַם דָּוִד מֵעָלָיו: **{מ}** וַיִּקַּח מִקְלוֹ בְּיָדוֹ וַיִּבְחַר לוֹ חֲמֹשֶׁה חִלְקֵי אֲבָנִים מִן הַנַּחַל וַיִּשֶׂם אֹתָם בְּכָלִי הָרַעִים אֲשֶׁר לוֹ וּבִיַּלְקוּט וּקְלָעוֹ בְּיָדוֹ וַיִּגַּשׁ אֶל הַפְּלִשְׁתִּי: **{מא}** וַיֵּלֶךְ הַפְּלִשְׁתִּי הֵלֶךְ וְקָרַב אֶל דָּוִד וְהָאִישׁ נָשָׂא הַצֵּנֶה לְפָנָיו: **{מב}** וַיַּבֵּט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת דָּוִד וַיִּבְזֶהוּ כִּי הָיָה נַעַר וְאֲדָמְנִי עִם יָפֵה מִרְאֵה: **{מג}** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֵל דָּוִד הַכֹּלֵב אֲנֹכִי כִּי אַתָּה בָּא אֵלַי בַּמִּקְלוֹת וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת דָּוִד בְּאֵלֹהָיו: **{מד}** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֵל דָּוִד לָכֵה אֵלַי וְאַתָּנָה אֶת בְּשָׂרְךָ לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֲמַת הַשָּׂדֶה: **{מה}** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בָּא אֵלַי בְּחָרֵב וּבְחִנִּית וּבְכִידוֹן וְאֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרֻכֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ: **{מו}** הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרֶךָ יְהוָה בְּיָדִי וְהִפִּיתֶךָ וְהִסֵּרְתִּי אֶת רַאשֶׁךָ מֵעָלֶיךָ וְנָתַתִּי פֶגֶר מַחְנֵה

פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לַעֹף הַשָּׁמַיִם וְלַחַיִּת הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָּל הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל: **{מז}** וַיִּדְעוּ כָּל הַקְּהֵל הַזֶּה כִּי לֹא בְּחָרֵב וּבְחִנִּית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי לַיהוָה הַמִּלְחָמָה וְנָתַן אֶתְכֶם בְּיַדוֹ: **{מח}** וְהָיָה כִּי קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּלָּךְ וַיִּקְרַב לַקְּרֹאת דָּוִד וַיִּמָּהַר דָּוִד וַיִּרֶץ הַמַּעְרָכָה לַקְּרֹאת הַפְּלִשְׁתִּי: **{מט}** וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת יְדוֹ אֶל הַפְּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיִּקְלַע וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי אֶל מַצְחוֹ וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמַצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל פְּנֵיו אֶרְצָה: **{נ}** וַיַּחֲזֵק דָּוִד מִן הַפְּלִשְׁתִּי בַקְּלַע וּבָאֶבֶן וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמִּיתֵהוּ וַחֲרַב אֵין בְּיַד דָּוִד: **{נא}** וַיִּרֶץ דָּוִד וַיַּעֲמֵד אֶל הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלֹפָה מִתַּעְרָה וַיִּמְתַּתֶּהוּ וַיִּכְרַת בָּהּ אֶת רֹאשׁוֹ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי מֵת גְּבוֹרָם וַיִּנְסוּ: **{נב}** וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וַיִּרְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת הַפְּלִשְׁתִּים עַד בּוֹאֶךָ גֵּיא וְעַד שַׁעֲרֵי עֶקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חֲלָלִי פְּלִשְׁתִּים בְּדַרְךָ שַׁעֲרִים וְעַד גַּת וְעַד עֶקְרוֹן: **{נג}** וַיָּשִׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֶּלֶק אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁסּוּ אֶת מַחְנֵיהֶם: **{נד}** וַיִּקַּח דָּוִד אֶת רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי וַיָּבֵאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶת כְּלָיו שָׁם בְּאֵהְלוֹ: **{נ** **{נ** וְכִרְאוֹת שְׂאוֹל אֶת דָּוִד יֵצֵא לַקְּרֹאת הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל אַבְנֵר שֶׁר הַצָּבָא בֶּן מִי זֶה הַנָּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חֵי נַפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם יִדְעַתִּי: **{נו}** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׂאוֹל אֲתָה בֶּן מִי זֶה הָעָלָם: **{נז}** וְכִשּׁוּב דָּוִד מִהַפּוֹת אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר וַיָּבֵאֵהוּ לַפְּנֵי שְׂאוֹל וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ: **{נח}** וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוֹל בֶּן מִי אֲתָה הַנָּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן עֶבְדְּךָ יֵשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי:

שמואל א פרק-יח

{א} וְהִי כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶל שְׂאוֹל וְנִפְּשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה בְּנִפְּשׁ דָּוִד (וַיֵּאָהֲבוּ) וַיֵּאָהֲבֵהוּ יְהוֹנָתָן כְּנִפְּשׁוֹ: **{ב}** וַיִּקְחֵהוּ שְׂאוֹל בְּיוֹם הַהוּא וְלֹא נָתַן לְשׁוּב בַּיִת אָבִיו: **{ג}** וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית בְּאֵהְבָתוֹ אֹתוֹ כְּנִפְּשׁוֹ: **{ד}** וַיִּתְּפֹשֵׁט יְהוֹנָתָן אֶת הַמַּעֲלִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמַדְיֹו וְעַד חַרְבּוֹ וְעַד קִשְׁתּוֹ וְעַד חֲגֵרוֹ: **{ה}** וַיֵּצֵא דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵנּוּ שְׂאוֹל יִשְׁכִּיל וַיִּשְׁמָהוּ שְׂאוֹל עַל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו כָּל הָעָם וְגַם בְּעֵינָיו עֶבְדֵי שְׂאוֹל: **{ו}** (פ) וְהִי בְּבוֹאֵם בְּשׁוּב דָּוִד מִהַפּוֹת אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַתִּצְאָנָה הַנָּשִׁים מִכָּל עָרֵי יִשְׂרָאֵל (לְשׁוֹר) לְשִׁיר וְהַמְּחִלּוֹת לַקְּרֹאת שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ בְּתַפִּים בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים: **{ז}** וַתַּעֲנִינָה הַנָּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת וַתֹּאמְרַן הִכָּה שְׂאוֹל (בֶּאלְפוֹ) בְּאֵלְפָיו וְדָוִד בְּרַבְּבַתָּיו: **{ח}** וַיִּחַר לְשְׂאוֹל מְאֹד וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתַנּוּ לְדָוִד רַבְּבוֹת

וְלִי נָתַנּוּ הָאֱלֹפִים וְעוֹד לּוֹ אֶךָ הַמְּלוּכָה: **{ט}** וְיִהִי שְׂאוּל (עון) עֹוִן אֶת דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהִלָּאָה: **(ס) {ו}** וְיִהִי מִמַּחֲרַת וְתִצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה אֶל שְׂאוּל וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְדָוִד מִנְגֵן בְּיָדוֹ כִּיּוֹם בְּיוֹם וְהַחֲנִית בְּיַד שְׂאוּל: **{יא}** וַיִּטֵּל שְׂאוּל אֶת הַחֲנִית וַיֹּאמֶר אָפָה בְּדָוִד וּבִקְרִיר וַיִּסֹּב דָּוִד מִפְּנֵי פְעָמִים: **{יב}** וַיֵּרָא שְׂאוּל מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי הִיָּה יְהוָה עִמּוֹ וּמֵעַם שְׂאוּל סָר: **{יג}** וַיִּסְרֶהוּ שְׂאוּל מֵעַמּוֹ וַיִּשְׁמֶהוּ לּוֹ שֵׁר אֶלְךָ וַיֵּצֵא וַיָּבֵא לִפְנֵי הָעָם: **(פ) {יד}** וְיִהִי דָוִד לְכָל דְּרָכּוֹ מִשְׁכִּיל וְיִהוָה עִמּוֹ: **{טו}** וַיֵּרָא שְׂאוּל אֲשֶׁר הוּא מִשְׁכִּיל מְאֹד וַיִּגֵּר מִפְּנֵי: **{טז}** וְכָל יִשְׂרָאֵל וְיִהוּדָה אָהֲבִים אֶת דָּוִד כִּי הוּא יוֹצֵא וּבָא לִפְנֵיהֶם: **(פ) {יז}** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל דָּוִד הֲנִי בְּתִי הַגְּדוֹלָה מֵרַב אַתָּה אֶתֶּן לְךָ לְאִשָּׁה אֶךָ הֲיִי לִי לְבֵן חֵיל וְהִלַּחֵם מִלְחָמוֹת יְהוָה וְשְׂאוּל אָמַר אֵל תְּהִי יָדִי בּוֹ וְתִהְיֶה בּוֹ יָד פְּלִשְׁתִּים: **(ס) {יח}** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל שְׂאוּל מִי אֲנֹכִי וּמִי חַיִּי מִשְׁפַּחַת אָבִי בְּיִשְׂרָאֵל כִּי אֶהְיֶה חֲתָן לְמֶלֶךְ: **{יט}** וְיִהִי בָעֵת תַּת אֶת מֵרַב בֵּת שְׂאוּל לְדָוִד וְהִיא נְתָנָה לְעִדְרִיאֵל הַמַּחְלָתִי לְאִשָּׁה: **{כ}** וַתֵּאָהֱב מִיכָל בֵּת שְׂאוּל אֶת דָּוִד וַיִּגְדּוּ לְשְׂאוּל וַיִּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו: **{כא}** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶתְנַנֶּה לּוֹ וְתִהְיֶה לּוֹ לְמוֹקֵשׁ וְתִהְיֶה בּוֹ יָד פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל דָּוִד בְּשָׂתִים תִּתְחַתֵּן בִּי הַיּוֹם: **{כב}** וַיֵּצֵא שְׂאוּל אֶת עֶבְדּוֹ דָּבָרוֹ אֶל דָּוִד בְּלֵט לֵאמֹר הֲנִי חִפְץ בְּךָ הַמֶּלֶךְ וְכָל עֶבְדָיו אֶהְבֹּוּךָ וְעַתָּה הִתְחַתֵּן בְּמֶלֶךְ: **{כג}** וַיִּדְּבְרוּ עֲבָדֵי שְׂאוּל בְּאָזְנֵי דָוִד אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד הַנִּקְלָה בְּעֵינֵיכֶם הִתְחַתֵּן בְּמֶלֶךְ וְאֲנֹכִי אִישׁ רָשׁ וְנִקְלָה: **{כד}** וַיִּגְדּוּ עֲבָדֵי שְׂאוּל לּוֹ לֵאמֹר כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה דָּבַר דָּוִד: **(פ) {כה}** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כֹּה תֹאמְרוּ לְדָוִד אִין חִפְץ לְמֶלֶךְ בְּמֵהָר כִּי בְמֵאָה עֶרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים לְהִנָּקֵם בְּאִיבֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׂאוּל חָשַׁב לְהַפִּיל אֶת דָּוִד בְּיַד פְּלִשְׁתִּים: **{כו}** וַיִּגְדּוּ עֲבָדָיו לְדָוִד אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד לְהִתְחַתֵּן בְּמֶלֶךְ וְלֹא מָלְאוּ הַיָּמִים: **{כז}** וַיִּקָּם דָּוִד וַיֵּלֶךְ הוּא וְאֲנָשָׁיו וַיָּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים מְאֹד וַיֵּצֵא דָוִד אֶת עֶרְלוֹתֵיהֶם וַיִּמְלְאוּם לְמֶלֶךְ לְהִתְחַתֵּן בְּמֶלֶךְ וַיִּתֵּן לּוֹ שְׂאוּל אֶת מִיכָל בִּתּוֹ לְאִשָּׁה: **(ס) {כח}** וַיֵּרָא שְׂאוּל וַיִּדַע כִּי יְהוָה עִם דָּוִד וּמִיכָל בֵּת שְׂאוּל אֶהְבֵּתָהּ: **{כט}** וַיֹּאסֹף שְׂאוּל לֵרֹא מִפְּנֵי דָוִד עוֹד וְיִהִי שְׂאוּל אִיב אֶת דָּוִד כָּל הַיָּמִים: **(ס) {ל}** וַיֵּצֵאוּ שְׂרֵי פְלִשְׁתִּים וְיִהִי מִדֵּי צֵאתֶם שְׂכַל דָּוִד מִכָּל עֲבָדֵי שְׂאוּל וַיִּיקֶר שְׁמוֹ מְאֹד: **(ס)**

שמואל א פרק-יט

א וַיְדַבֵּר שְׂאוּל אֶל יוֹנָתָן בְּנוֹ וְאֵל כָּל עַבְדָּיו לְהַמִּית אֶת דָּוִד וַיְהוֹנָתָן בֶּן שְׂאוּל חָפֵץ בְּדָוִד מְאֹד: **ב** וַיִּגְדּוּ יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵאמֹר מִבְּקִשׁ שְׂאוּל אָבִי לְהַמִּיתְךָ וְעַתָּה הַשְׁמֵר נָא בַבֶּקֶר וַיִּשְׁבֶּת בַּסֶּתֶר וּנְחַבְּאֵת: **ג** וְאֲנִי אֵצֵא וְעַמְדַּתִּי לְיַד אָבִי בַשָּׂדֶה אֲשֶׁר אֵתֶה שָׁם וְאֲנִי אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל אָבִי וְרֵאִיתִי מָה וְהַגַּדְתִּי לָךְ: **ד** וַיְדַבֵּר יְהוֹנָתָן בְּדָוִד טוֹב אֶל שְׂאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵל יַחְטֵא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ בְּדָוִד כִּי לֹא חָטָא לָךְ וְכִי מִעֲשִׂיו טוֹב לָךְ מְאֹד: **ה** וַיִּשֶׁם אֶת נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה לְכָל יִשְׂרָאֵל רְאִיתָ וַתִּשְׂמַח וְלָמָּה תַחְטֵא בְּדָם נָקִי לְהַמִּית אֶת דָּוִד חֲנָם: **ו** וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשְׁבַּע שְׂאוּל חַי יְהוָה אִם יוֹמַת: **ז** וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן לְדָוִד וַיִּגְדּוּ לוֹ יְהוֹנָתָן אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֵא יְהוֹנָתָן אֶת דָּוִד אֶל שְׂאוּל וַיְהִי לְפָנָיו כְּאֶתְמוּל שְׁלֹשׁוֹם: **ח** וַתוֹסֶף הַמֶּלֶכְמָה לְהִיּוֹת וַיֵּצֵא דָוִד וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיָּנֹסוּ מִפָּנָיו: **ט** וַתְּהִי רוּחַ יְהוָה רָעָה אֶל שְׂאוּל וְהוּא בְּבֵיתוֹ יוֹשֵׁב וְחַנְיָתוֹ בְּיָדוֹ וְדָוִד מְנַגֵּן בְּיָד: **י** וַיִּבְקֹשׁ שְׂאוּל לְהַפּוֹת בְּחַנְיָת בְּדָוִד וַיִּבְקֵר וַיִּפְטֹר מִפָּנָיו שְׂאוּל וַיַּךְ אֶת הַחַנְיָת בַּקִּיר וְדָוִד נָס וַיִּמְלֹט בַּלַּיְלָה הוּא: **יא** וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים אֶל בֵּית דָּוִד לְשַׁמְרוֹ וְלְהַמִּיתוֹ בַּבֶּקֶר וַתִּגַּד לְדָוִד מִיכָל אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר אִם אֵינְךָ מִמְּלִט אֶת נַפְשְׁךָ הַלַּיְלָה מִחָר אֵתֶה מוֹמֵת: **יב** וַתִּרְדּוּ מִיכָל אֶת דָּוִד בְּעַד הַחֲלוֹן וַיִּלֶךְ וַיִּבְרַח וַיִּמְלֹט: **יג** וַתִּקַּח מִיכָל אֶת הַתְּרָפִים וַתִּשֶׂם אֶל הַמָּטָה וְאֶת כְּבִיר הָעֵזִים שָׂמָּה מִרְאֲשֵׁתוֹ וַתַּכֵּס בַּבָּגָד: **יד** וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת דָּוִד וַתֹּאמֶר חֲלָה הוּא: **טו** וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל אֶת הַמַּלְאָכִים לְרְאוֹת אֶת דָּוִד לֵאמֹר הֲעָלוּ אֹתוֹ בַּמָּטָה אֵלַי לְהַמַּתּוֹ: **טז** וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וְהִנֵּה הַתְּרָפִים אֶל הַמָּטָה וְכְבִיר הָעֵזִים מִרְאֲשֵׁתוֹ: **יז** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל מִיכָל לָמָּה כָּכָה רַמִּיתִנִּי וַתִּשְׁלַחִי אֶת אֵיבִי וַיִּמְלֹט וַתֹּאמֶר מִיכָל אֶל שְׂאוּל הוּא אָמַר אֵלַי שְׁלַחֲנִי לָמָּה אָמִיתְךָ: **יח** וְדָוִד בָּרַח וַיִּמְלֹט וַיָּבֵא אֶל שְׂמוּאֵל הַרְמֵתָה וַיִּגְדּוּ לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ שְׂאוּל וַיִּלֶךְ הוּא וְשְׂמוּאֵל וַיִּשְׁבּוּ (בְּנוֹיִת) בְּנֵיּוֹת: **יט** וַיִּגְדּוּ לְשְׂאוּל לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד (בְּנוֹיִת) בְּנֵיּוֹת בְּרָמָה: **כ** וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת דָּוִד וַיִּרְא אֶת לְהַקֵּת הַנְּבִיאִים נִבְאִים וְשְׂמוּאֵל עֹמֵד נֹצֵב עֲלֵיהֶם וַתְּהִי עַל מַלְאָכֵי שְׂאוּל רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְּנָבְאוּ גַם הֵמָּה: **כא** וַיִּגְדּוּ לְשְׂאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֲחֵרִים וַיִּתְּנָבְאוּ גַם הֵמָּה וַיִּסֹּף שְׂאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים שְׁלֹשִׁים וַיִּתְּנָבְאוּ גַם הֵמָּה: **כב** וַיִּלֶךְ גַּם הוּא הַרְמֵתָה וַיָּבֵא עַד בּוֹר הַגְּדוֹל אֲשֶׁר בְּשֹׁכוֹ וַיִּשְׁאַל וַיֹּאמֶר אֵיפֹה שְׂמוּאֵל וְדָוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה (בְּנוֹיִת) בְּנֵיּוֹת בְּרָמָה: **כג** וַיִּלֶךְ שָׁם אֶל (נוֹיִת) נֵיּוֹת בְּרָמָה וַתְּהִי עֲלָיו גַּם הוּא רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּלֶךְ הַלּוֹךְ וַיִּתְּנָבְאָ עַד בָּאוּ (בְּנוֹיִת) בְּנֵיּוֹת בְּרָמָה: **כד** וַיִּפְשֹׁט גַּם הוּא

בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאם: (פ)

שמואל א פרק-כ

א ויברח דוד (מנוות) מניות ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי: **ב** ויאמר לו חלילה לא תמות הנה (לו) (עשה) לא יעשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת: **ג** וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: **ד** ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך: (פ) **ה** ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתיני ונסתרתני בשדה עד הערב השלשית: **ו** אם פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה: **ז** אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה הרעה מעמו: **ח** ועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה תביאני: (פ) **ט** ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך: (ס) **י** ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענה אביך קשה: (ס) **יא** ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם השדה: (ס) **יב** ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגלית את אזורך: **יג** כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה עליך וגלית את אזורך ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי: **יד** ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות: **טו** ולא תכרת את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת יהוה את איבי דוד איש מעל פני האדמה: **טז** ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד: **יז** ויזוף יהונתן להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו: (ס) **יח** ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך: **יט** ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל: **כ** ואני שלשת החצים

צדה אורה לשלח לי למטרה: **{כא}** והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה: **{כב}** ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה: **{כג}** והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד עולם: **(ס) {כד}** ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך (על) אל הלחם לאכול: **{כה}** וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם והונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד: **{כו}** ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור: **(ס) {כז}** ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד **(ס)** ויאמר שאול אל והונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם: **{כח}** ויען והונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם: **{כט}** ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על פן לא בא אל שלחן המלך: **(ס) {ל}** ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך: **{לא}** כי כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא: **(ס) {לב}** ויען והונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: **{לג}** ויטל שאול את החנית עליו להפתו וידע והונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד: **(ס) {לד}** ויקם והונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו: **(ס) {לה}** ויהי בבקר ויצא והונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: **{לו}** ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו: **{לז}** ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה והונתן ויקרא והונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה: **{לח}** ויקרא והונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט נער והונתן את (החצי) החצים ויבא אל אדניו: **{לט}** והנער לא ידע מאומה אך והונתן ודוד ידעו את הדבר: **{מ}** ויתן והונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר: **{מא}** הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל: **{מב}** ויאמר והונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם: **(פ)**

שמואל א פרק-כא

א וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ וַיהוֹנָתָן בֶּן אֲחִימֶלֶךְ הָעִיר: **ב** וַיָּבֵא דָוִד נֹבָה אֶל אַחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן וַיַּחְרֹד אַחִימֶלֶךְ לִקְרַאת דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ מִדּוּעַ אַתָּה לְבִדְדְךָ וְאִישׁ אֵין אִתְּךָ: **ג** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צִוֵּנִי דַבֵּר וַיֹּאמֶר אֵלַי אִישׁ אֵל יִדַע מֵאוֹמָה אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁלְחֶךָ וְאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאֶת הַנְּעָרִים יוֹדְעֵתִי אֶל מְקוֹם פְּלִנִי אֶלְמוֹנִי: **ד** וְעַתָּה מָה יֵשׁ תַּחַת יָדְךָ חֲמֹשֶׁה לֶחֶם תִּנְהַ בְּיָדִי אוֹ הַנִּמְצָא: **ה** וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵין לֶחֶם חֵל אֶל תַּחַת יָדִי כִּי אִם לֶחֶם קֹדֶשׁ יֵשׁ אִם נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים אַךְ מֵאִשָּׁה: **ו** וַיַּעַן דָּוִד אֶת הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי אִם אִשָּׁה עֲצָרָה לָנוּ כְּתָמוּל שְׁלֹשׁ בְּצִאתִי וַיְהִי כָלִי הַנְּעָרִים קֹדֶשׁ וְהוּא דֶרֶךְ חֵל וְאַף כִּי הַיּוֹם יִקְדָּשׁ בְּפִלִי: **ז** וַיִּתֵּן לוֹ הַכֹּהֵן קֹדֶשׁ כִּי לֹא הָיָה שֵׁם לֶחֶם כִּי אִם לֶחֶם הַפָּנִים הַמּוֹסְרִים מִלִּפְנֵי יְהוָה לְשׁוּם לֶחֶם חֵם בַּיּוֹם הַלִּקְחוֹ: **ח** וְשֵׁם אִישׁ מִעַבְדֵי שְׂאוּל בַּיּוֹם הַהוּא נִעְצָר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׂמוּ דָאָג הַאֲדָמִי אַבִּיר הַרְעִים אֲשֶׁר לְשְׂאוּל: **ט** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַחִימֶלֶךְ וְאֵין יֵשׁ פֹּה תַּחַת יָדְךָ חֲנִית אוֹ חֶרֶב כִּי גַם חֶרֶבִי וְגַם פִּלִי לֹא לִקְחֵתִי בְּיָדִי כִּי הָיָה דַבֵּר הַמֶּלֶךְ נְחוּץ: **י** וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן חֶרֶב גְּלִית הַפְּלִשְׁתִּי אֲשֶׁר הִכִּיתָ בְּעַמְקֵי הָאֵלֶּה הִנֵּה הִיא לוֹטָה בְּשִׂמְלֵה אַחֲרֵי הָאֲפוֹד אִם אַתָּה תִּקַּח לָךְ קַח כִּי אֵין אַחֲרַת זוּלָתָה בְּזֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵין כְּמוֹהָ תִּנְנָה לִי: **יא** וַיִּקָּם דָּוִד וַיִּבְרַח בַּיּוֹם הַהוּא מִפְּנֵי שְׂאוּל וַיָּבֵא אֶל אַכִּישׁ מֶלֶךְ גֵּת: **יב** וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי אַכִּישׁ אֵלַי הֲלוֹא זֶה דָּוִד מֶלֶךְ הָאֲרֶץ הֲלוֹא לָזָה יַעֲנוּ בְּמַחְלוֹת לְאֹמֶר הַכֹּהֵן שְׂאוּל (בְּאֲלָפוֹ) בְּאֲלָפוֹ וְדָוִד (בְּרַבְבָּתוֹ) בְּרַבְבָּתָיו: **יג** וַיִּשָּׂם דָּוִד אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּלִבּוֹ וַיֵּרָא מֵאֵד מִפְּנֵי אַכִּישׁ מֶלֶךְ גֵּת: **יד** וַיִּשְׁנֶן אֶת טַעְמוֹ בְּעֵינָיו וַיִּתְהַלֵּל בְּיָדָם (וַיִּתּוֹ) וַיִּתִּיּוּ עַל דַּלְתוֹת הַשַּׁעַר וַיִּזְרַד רִירוֹ אֶל זִקְנוֹ: **טו** וַיֹּאמֶר אַכִּישׁ אֶל עַבְדָּיו הִנֵּה תִרְאוּ אִישׁ מִשְׁתַּגַּע לָמָּה תִּבְיֹאוּ אֹתוֹ אֵלַי: **טז** חֲסַר מִשְׁגָּעִים אֲנִי כִּי הִבַּאתֶם אֶת זֶה לְהִשְׁתַּגַּע עָלַי הַזֶּה יָבוֹא אֶל בֵּיתִי: **(ס)**

שמואל א פרק-כב

א וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם וַיִּמְלֹט אֶל מְעַרַת עַדְלָם וַיִּשְׁמְעוּ אַחִיו וְכָל בֵּית אָבִיו וַיִּרְדּוּ אֵלָיו שָׂמָּה: **ב** וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל אִישׁ מִצּוֹק וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר לוֹ נֶשֶׂא וְכָל אִישׁ מֵרֶגֶל נָפֶשׁ וַיְהִי עֲלֵיהֶם לְשׂוֹר וַיְהִי עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ:

ג וַיִּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם מִצְפֵּה מוֹאָב וַיֹּאמֶר אֶל מֶלֶךְ מוֹאָב יֵצֵא נָא אֲבִי וְאֶמִּי אֶתְכֶם עַד אֲשֶׁר אֲדַע מַה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים: **ד** וַיִּנְחָם אֶת פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹאָב וַיֵּשְׁבוּ עִמּוֹ כָּל יְמֵי הַיּוֹת דָּוִד בְּמִצְדָּה: **ה** וַיֹּאמֶר גַּד הַנְּבִיא אֶל דָּוִד לֹא תֵשֶׁב בְּמִצְדָּה לָךְ וּבָאתָ לָךְ אֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּלֶךְ דָּוִד וַיָּבֵא יַעֲר חֶרֶת: **ו** וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל כִּי נֹדַע דָּוִד וְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵתוּ וְשֹׂאוּל יוֹשֵׁב בְּגִבְעָה תַּחַת הָאֲשֵׁל בְּרֶמֶה וַחֲנִיתוֹ בְּיָדוֹ וְכָל עֲבָדָיו נֹצְבִים עִלָּיו: **ז** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְעֲבָדָיו הַנּוֹצְבִים עִלָּיו שְׁמְעוּ נָא בְּנֵי יְמִינִי גַם לְכַלְכֶּם יִתֵּן בֶּן יִשְׂרָאֵל שְׂדוֹת וּכְרָמִים לְכַלְכֶּם יִשִּׁים שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת: **ח** כִּי קִשְׂרֶתְם כָּלְכֶם עָלַי וְאִין גְּלָה אֶת אֲזְנִי בְּכֶרֶת בְּנֵי עַם בֶּן יִשְׂרָאֵל וְאִין חָלָה מִכֶּם עָלַי וְגָלָה אֶת אֲזְנִי כִּי הַקִּים בְּנֵי אֶת עֲבָדֵי עָלַי לְאַרְבַּ כַּיּוֹם הַזֶּה: **ט** וַיַּעַן דָּאָג הָאֲדָמִי וְהוּא נֹצֵב עַל עֲבָדֵי שְׂאוּל וַיֹּאמֶר רְאִיתִי אֶת בֶּן יִשְׂרָאֵל בָּא נֹבָה אֶל אַחִימֶלֶךְ בֶּן אַחֲטוֹב: **י** וַיִּשְׂאֵל לוֹ בִּיהוֹה וַיְצִידָה נֶתָן לוֹ וְאֵת חֶרֶב גְּלִית הַפְּלִשְׁתִּי נָתַן לוֹ: **יא** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ לִקְרֹא אֶת אַחִימֶלֶךְ בֶּן אַחֲטוֹב הַכֹּהֵן וְאֵת כָּל בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּנֵב וַיָּבֵאוּ כָּלֵם אֶל הַמֶּלֶךְ: **יב** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל שְׁמַע נָא בֶּן אַחֲטוֹב וַיֹּאמֶר הַנְּבִי אֲדָנָי: **יג** וַיֹּאמֶר (אֵלֹו) אֵלָיו שְׂאוּל לְמָה קִשְׂרֶתְם עָלַי אֶתְּה וּבֶן יִשְׂרָאֵל בְּתַתְּךָ לוֹ לָחֶם וְחֶרֶב וְשְׂאוּל לוֹ בְּאֱלֹהִים לְקוּם אֵלַי לְאַרְבַּ כַּיּוֹם הַזֶּה: **יד** וַיַּעַן אַחִימֶלֶךְ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר וּמִי בְּכָל עֲבָדֶיךָ כְּדוֹד נְאֻמָּן וַחֲתַן הַמֶּלֶךְ וְסוֹר אֶל מִשְׁמַעְתְּךָ וְנֹכַד בְּבֵיתְךָ: **טו** הַיּוֹם הַחֲלַתִּי (לְשֹׂאוּל) לְשֹׂאֵל לוֹ בְּאֱלֹהִים חֲלִילָה לִּי אֵל יִשָּׁם הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ דָּבָר בְּכָל בֵּית אָבִי כִּי לֹא יָדַע עֲבָדְךָ בְּכָל זֹאת דָּבָר קִטָּן אוֹ גְּדוֹל: **טז** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת תָּמוּת אַחִימֶלֶךְ אֶתְּה וְכָל בֵּית אָבִיךָ: **יז** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְרָצִים הַנּוֹצְבִים עִלָּיו סִבּוּ וְהִמִּיתוּ כֹּהֲנֵי יְהוָה כִּי גַם יָדָם עִם דָּוִד וְכִי יָדְעוּ כִּי בֵרַח הוּא וְלֹא גָלוּ אֶת (אֲזָנוֹ) אֲזָנִי וְלֹא אָבוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ לְשַׁלַּח אֶת יָדָם לִפְגַּע בְּכֹהֲנֵי יְהוָה: **יח** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ (לְדוּיָג) לְדוּאָג סִבּוּ אֶתְּה וּפְגַע בְּכֹהֲנִים וַיִּסֹּב (דוּיָג) דוּאָג הָאֲדָמִי וַיִּפְגַּע הוּא בְּכֹהֲנִים וַיִּמָּת בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמֹנִים וְחַמְשָׁה אִישׁ נִשְׂא אֶפֹּד בָּד: **יט** וְאֵת נֵב עִיר הַכֹּהֲנִים הִכָּה לְפִי חֶרֶב מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעַד יוֹנֵק וְשׂוֹר וְחִמּוֹר וְשָׂה לְפִי חֶרֶב: **כ** וַיִּמְלֹט בֶּן אַחַד לְאַחִימֶלֶךְ בֶּן אַחֲטוֹב וַשְּׁמוּ אָבִיתֵר וַיִּבְרַח אַחֲרֵי דָוִד: **כא** וַיִּגַּד אָבִיתֵר לְדָוִד כִּי הָרַג שְׂאוּל אֶת כֹּהֲנֵי יְהוָה: **כב** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַבִּיתֵר יָדַעְתִּי בַּיּוֹם הַהוּא כִּי שָׁם (דוּיָג) דוּאָג הָאֲדָמִי כִּי הִגִּד יָגִיד לְשֹׂאוּל אֲנֹכִי סִבִּיתִי בְּכָל נַפְשׁ בֵּית אָבִיךָ: **כג** שָׁבָה אֶתִּי אֵל תִּירָא כִּי אֲשֶׁר יִבְקֹשׁ אֶת נַפְשִׁי יִבְקֹשׁ אֶת נַפְשְׁךָ כִּי מִשְׁמַרְתָּ אֶתְּה עַמְדִּי:

שמואל א פרק-כג

א וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה פְּלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּקַעֲלָה וְהִמָּה שָׁסִים אֶת הַגְּרָנוֹת: **ב** וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֵלֶּךְ וְהַפִּיתִי בַּפְּלִשְׁתִּים הַאֵלֶּה: **ג** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דָּוִד לֵךְ וְהַפִּיתָ בַּפְּלִשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת קַעֲלָה: **ד** וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה בַּיהוּדָה יְרֵאִים וְאָף כִּי נִלְךָ קַעֲלָה אֶל מַעְרְכוֹת פְּלִשְׁתִּים: **ה** וַיֹּסֶף עוֹד דָּוִד לִשְׁאַל בַּיהוָה **ו** וַיַּעֲנֶהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר קוּם רֵד קַעֲלָה כִּי אֲנִי נֹתֵן אֶת פְּלִשְׁתִּים בְּיָדְךָ: **ז** וַיִּלְךָ דָּוִד (וְאִנְשׁוֹ) וְאֲנָשָׁיו קַעֲלָה וַיִּלְחָם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיִּנְהַג אֶת מִקְנֵיהֶם וַיָּרֶ בָּהֶם מִכָּה גְדוֹלָה וַיִּשַׁע דָּוִד אֶת יָשְׁבֵי קַעֲלָה: **ח** וַיְהִי בַבֶּרֶח אַבְיָתָר בֶּן אַחִימֶלֶךְ אֶל דָּוִד קַעֲלָה אֶפֹּד יָרֵד בְּיָדוֹ: **ט** וַיִּגְדַּל לְשֹׂאֵל כִּי בָּא דָּוִד קַעֲלָה וַיֹּאמֶר שֹׂאֵל נֹכַח אֱלֹהִים בְּיָדֵי כִּי נִסְגַּר לְבֹא בְּעִיר דָּלְתִים וּבְרִיחַ: **י** וַיִּשְׁמַע שֹׂאֵל אֶת כָּל הָעָם לְמַלְחָמָה לְרִדֹת קַעֲלָה לְצוֹר אֶל דָּוִד וְאֶל אַנְשָׁיו: **יא** וַיִּדַע דָּוִד כִּי עָלְיוֹ שֹׂאֵל מִחֲרִישׁ הַרְעָה וַיֹּאמֶר אֶל אַבְיָתָר הֲכֵן הַגִּישָׁה הָאֶפֹּד: **יב** וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמַע שָׁמַע עֲבָדְךָ כִּי מִבְּקֶשׁ שֹׂאֵל לְבֹא אֶל קַעֲלָה לְשַׁחַת לְעִיר בַּעֲבוּרֵי: **יג** הַיִּסְגַּרְנִי בְעָלִי קַעֲלָה בְּיָדוֹ הַיָּרֵד שֹׂאֵל כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֲבָדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲגַד נָא לְעַבְדְּךָ **יד** וַיֹּאמֶר יְהוָה יָרֵד: **יז** וַיֹּאמֶר דָּוִד הַיִּסְגְּרוּ בְעָלִי קַעֲלָה אֶתִּי וְאֶת אַנְשֵׁי בְּיַד שֹׂאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה יִסְגִּירוּ: **יח** וַיִּקָּם דָּוִד וְאֲנָשָׁיו כְּשֵׁשׁ מְאוֹת אִישׁ וַיִּצְאוּ מִקַּעֲלָה וַיִּתְּהַלְכוּ בְּאֲשֶׁר יִתְּהַלְכוּ וּלְשֹׂאֵל הֲגַד כִּי נִמְלַט דָּוִד מִקַּעֲלָה וַיִּחַדֵּל לְצֵאתָ: **יט** וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמִּדְבָּר בַּמְּצֻדוֹת וַיֵּשֶׁב בְּהַר בַּמִּדְבָּר זִיף וַיִּבְקֶשְׁהוּ שֹׂאֵל כָּל הַיָּמִים וְלֹא נִתְּנוּ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ: **כ** וַיִּרְא דָּוִד כִּי יֵצֵא שֹׂאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשׁוֹ וְדָוִד בַּמִּדְבָּר זִיף בַּחֲרָשָׁה: **כא** וַיִּקָּם יְהוֹנָתָן בֶּן שֹׂאֵל וַיִּלְךָ אֶל דָּוִד חֲרָשָׁה וַיִּחַזֵּק אֶת יָדוֹ בְּאֱלֹהִים: **כב** וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵל תִּירָא כִּי לֹא תִמְצָאָךְ יָד שֹׂאֵל אָבִי וְאֵתָה תִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לְךָ לְמִשְׁנָה וְגַם שֹׂאֵל אָבִי יִדַע כֵּן: **כג** וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֲרָשָׁה וַיְהוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ: **כד** וַיַּעֲלוּ זָפִים אֶל שֹׂאֵל הַגְּבַעַתָּה לֵאמֹר הֲלוֹא דָּוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בַּמְּצֻדוֹת בַּחֲרָשָׁה בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר מִימִין הַיְּשִׁימוֹן: **כה** וְעַתָּה לְכָל אֹת נִפְשֶׁךָ הַמְּלֹךְ לְרִדֹת רֵד וְלֵנוּ הַסְּגִירוֹ בְּיַד הַמְּלֹךְ: **כז** וַיֹּאמֶר שֹׂאֵל בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה כִּי חִמַּלְתֶּם עָלַי: **כח** לָכֵן נָא הַכִּינוּ עוֹד וְדַעוּ וּרְאוּ אֶת מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה רַגְלוֹ מִי רָאָהוּ שָׁם כִּי אָמַר אֵלֵי עָרוֹם יַעֲרֹם הוּא: **כט** וּרְאוּ וְדַעוּ מִכָּל הַמַּחְבָּאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם וְשַׁבְתֶּם אֵלַי אֶל נְכוֹן

והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחספתי אתו בכל אלפי יהודה:
כד ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה
אל ימין הישימון: **כה** וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע
וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון: **כו** וילך
שאול מצד ההר מזוה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה והיה דוד נחפז ללכת
מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם:
כז ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על
הארץ: **כח** וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן
קראו למקום ההוא סלע המחלקות:

שמואל א פרק-כד

א ויעל דוד משם וישב במצדות עין גדי: **ב** ויהי כאשר שב
שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי:
ג ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את
דוד ואנשיו על פני צורי היעלים: **ד** ויבא אל גדרות הצאן על הדרך
ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירפתי המערה
ישבים: **ה** ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך
הנה אנכי נתן את (איביר) איבך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך
ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט: **ו** ויהי אחרי
כן ויהי לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול: **ז** ויאמר
לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח
יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא: **ח** וישסע דוד את אנשיו
בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך:
ט ויקם דוד אחרי כן ויצא (מו) (המערה) מהמערה ויקרא אחרי
שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה
וישתחו: **י** ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה
דוד מבקש רעתך: **יא** הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנה יהוה
היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני
כי משיח יהוה הוא: **יב** ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי
בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע
ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה: **יג** ישפט יהוה ביני
ובינך וינקמני יהוה ממך וידי לא תהיה בך: **יד** כאשר יאמר משל

הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך: **טו** אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: (פ) **טז** והיה יהוה לדן ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטי מידך: **יז** והיה ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך: **יח** ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה: **יט** (ואת) ואתה הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני: **כ** וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי: **כא** ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל: **כב** ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי: (פ) **כג** וישבע דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה:

שמואל א פרק-כה

א וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן: (ס) **ב** ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים והיה בגזז את צאנו בכרמל: **ג** ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא (כלבו) כלבי: **ד** וישמע דוד במדבר כי גזז נבל את צאנו: **ה** וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום: **ו** ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: **ז** ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הקלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל: **ח** שאל את נעריה ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנה לדוד: **ט** ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים האלה בשם דוד וינוחו: **י** ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: **יא** ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה: **יב** ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: **יג** ויאמר דוד

לְאֲנָשָׁיו חָגְרוּ אִישׁ אֶת חֲרָבוֹ וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת חֲרָבוֹ וַיַּחְגְּרוּ גַם דָּוִד אֶת חֲרָבוֹ וַיַּעֲלוּ אַחֲרָיו דָּוִד כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וּמֵאֲתִים יָשְׁבוּ עַל הַכְּלִים: **{יד}** וְלֹא־בִיגִיל אִשְׁתׁ נָבַל הַגִּיד נֶעַר אֶחָד מֵהַנְּעָרִים לֵאמֹר הִנֵּה שָׁלַח דָּוִד מִלְּאֲכִים מִהַמְּדַבֵּר לְבָרֶךְ אֶת אֲדֹנָיו וַיַּעַט בָּהֶם: **{טו}** וְהָאֲנָשִׁים טֹבִים לָנוּ מְאֹד וְלֹא הִכְלַמְנוּ וְלֹא פָקְדְנוּ מֵאוֹמָה כֹּל יְמֵי הַתְּהַלְכָנוּ אִתְּם בְּהַיּוֹתְנוּ בַשָּׂדֶה: **{טז}** חוֹמָה הָיָה עָלֵינוּ גַם לַיְלָה גַם יוֹמָם כֹּל יְמֵי הַיּוֹתְנוּ עִמָּם רָעִים הַצֹּאן: **{יז}** וְעַתָּה דַּעֲי וּרְאֵי מָה תַּעֲשִׂי כִּי כָלְתָה הַרְעָה אֶל אֲדֹנָיו וְעַל כָּל בֵּיתוֹ וְהוּא בֶן בְּלִיעֵל מִדְּבַר אֱלֹוִ: **{יח}** וַתִּמְהַר (אֲבוּגִיל) אֲבִיגַיִל וַתִּקַּח מֵאֲתִים לֶחֶם וּשְׁנַיִם נֹבְלֵי יַיִן וְחֲמִשׁ צֹאן (עֲשׂוֹת) עֲשׂוֹיֹת וְחֲמִשׁ סָאִים קָלִי וּמֵאָה צְמֻקִים וּמֵאֲתִים דְּבָלִים וַתִּשָּׂם עַל הַחֲמָרִים: **{יט}** וַתֹּאמֶר לְנַעֲרֶיהָ עֲבְרוּ לִפְנֵי הַנָּבִי אַחֲרֵיכֶם בָּאָה וְלֹא־יִשָּׂא נָבַל לֹא הַגִּידָה: **{כ}** וְהִיא הָיָה רֹכֶבֶת עַל הַחֲמֹר וַיִּרְדַּת בְּסִתֵּר הַהָר וְהִנֵּה דָוִד וְאֲנָשָׁיו יֹרְדִים לִקְרֹאתָהּ וַתִּפְגַּשׁ אֹתָם: **{כא}** וְדָוִד אָמַר אֵף לִשְׂקָר שְׁמַרְתִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר לְזָה בַּמְּדַבֵּר וְלֹא נִפְקַד מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ מֵאוֹמָה וַיִּשָּׁב לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה: **{כב}** כֹּה יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאִבֵי דָוִד וְכֹה יִסִּיף אִם אֲשִׁיר מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ עַד הַבֹּקֶר מִשְׁתֵּינן בְּקִיר: **{כג}** וַתֵּרָא אֲבִיגַיִל אֶת דָּוִד וַתִּמְהַר וַתִּרְדַּ מֵעַל הַחֲמֹר וַתִּפֹּל לְאַפֵּי דָוִד עַל פְּנֵיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָ: **{כד}** וַתִּפֹּל עַל רַגְלָיו וַתֹּאמֶר בִּי אֲנִי אֲדֹנָי הָעוֹן וַתִּדְבַר נָא אִמְתָּךְ בְּאֲזְנוֹךָ וּשְׁמַע אֶת דְּבָרֵי אִמְתָּךְ: **{כה}** אֵל נָא יִשִּׂים אֲדֹנָי אֶת לְבוֹ אֶל אִישׁ הַבְּלִיעֵל הַזֶּה עַל נָבַל כִּי כִשְׂמוֹ כֵּן הוּא נָבַל שְׂמוֹ וַיִּנְבְּלָה עִמּוֹ וְאֲנִי אִמְתָּךְ לֹא רָאִיתִי אֶת נַעֲרֵי אֲדֹנָי אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ: **{כו}** וְעַתָּה אֲדֹנָי חִי יְהוָה וְחִי נַפְשֶׁךָ אֲשֶׁר מִנְעָךָ יְהוָה מִבּוֹא בְּדַמַּיִם וְהוֹשַׁע יְדָךְ לָךְ וְעַתָּה יְהוָה כִּנְבָל אִבִּיךָ וְהַמְּבַקְשִׁים אֶל אֲדֹנָי רָעָה: **{כז}** וְעַתָּה הַבְּרָכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֵבִיא שְׁפָחְתָּךְ לְאֲדֹנָי וַנִּתְּנָה לְנַעֲרִים הַמְּתַהַלְכִים בְּרַגְלֵי אֲדֹנָי: **{כח}** שָׂא נָא לְפָשַׁע אִמְתָּךְ כִּי עָשָׂה יַעֲשֶׂה יְהוָה לְאֲדֹנָי בֵּית נְאֻמָּן כִּי מִלְחָמוֹת יְהוָה אֲדֹנָי נִלְחַם וְרָעָה לֹא תִמְצָא בְךָ מִיְמֵיךָ: **{כט}** וַיִּקָּם אָדָם לְרַדְפָּךָ וְלִבְקָשׁ אֶת נַפְשֶׁךָ וְהִיתָה נַפְשׁ אֲדֹנָי צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת נַפְשׁ אִבִּיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקַּלֶּעַ: **{ל}** וְהִיא כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה לְאֲדֹנָי כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבַּר אֶת הַטּוֹבָה עָלֶיךָ וְצוּךָ לְנַגִּיד עַל יִשְׂרָאֵל: **{לא}** וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לָךְ לְפוֹקָה וְלִמְכָשׁוֹל לִב לְאֲדֹנָי וְלִשְׂפָף דָּם חֲנָם וְלִהְיוֹשִׁיעַ אֲדֹנָי לוֹ וְהִיטֵב יְהוָה לְאֲדֹנָי וְזָכַרְתָּ אֶת אִמְתָּךְ: **{לב}** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲבִיגַל בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁלַח הַיּוֹם הַזֶּה לִקְרֹאתִי: **{לג}** וּבְרוּךְ טַעֲמָךָ וּבְרוּכָה אַתְּ אֲשֶׁר כָּלְתָנִי הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְּדַמַּיִם וְהִשַּׁע יְדֵי לִי: **{לד}** וְאוֹלָם חִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִנְעָנִי מִהֲרַע אֶתְּךָ כִּי לוֹלִי מִהֲרַתְּ (וַתִּבְאֵתִי) וַתִּבְאֵת לִקְרֹאתִי כִּי אִם נוֹתֵר לְנָבַל עַד אוֹר הַבֹּקֶר מִשְׁתֵּינן בְּקִיר: **{לה}** וַיִּקַּח דָּוִד מִיָּדָהּ אֶת אֲשֶׁר הֵבִיָּאהּ לוֹ וְלָהּ אָמַר עָלֶי

לְשִׁלּוּם לְבֵיתְךָ רָאִי שְׁמַעְתִּי בְּקוֹלְךָ וְאִשָּׁא פְּנֵיךָ: **{לו}** וּתְבֹא אֲבִיגַיִל אֶל נָבַל וְהִנֵּה לוֹ מִשְׁתֶּה בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתֶּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָבַל טוֹב עָלָיו וְהוּא שָׁכַר עַד מָאֵד וְלֹא הִגִּידָהּ לוֹ דְּבַר קָטָן וְגָדוֹל עַד אֹר הַבִּקְרָה: **{לז}** וַיְהִי בַבִּקְרָה בְּצֵאת הַיּוֹן מִנְּבֵל וַתִּגְדַּל לוֹ אִשְׁתּוֹ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמַת לְבֹ בְּקָרְבוֹ וְהוּא הָיָה לְאֶבֶן: **{לח}** וַיְהִי כַעֲשָׂרַת הַיָּמִים וַיִּגַּף יְהוָה אֶת נָבַל וַיָּמַת: **{לט}** וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מָת נָבַל וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רַב אֶת רִיב חֲרָפְתִּי מִיַּד נָבַל וְאֶת עַבְדּוֹ חֲשָׁךְ מֵרַעָה וְאֶת רַעַת נָבַל הִשִּׁיב יְהוָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַבֵּר בְּאֲבִיגַיִל לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה: **{מ}** וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶל אֲבִיגַיִל הַכַּרְמֶלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שָׁלַחְנוּ אֵלֶיךָ לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה: **{מא}** וַתִּקַּם וַתִּשְׁתַּחֲוֶה אֶפְסִים אֶרְצָה וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתְךָ לְשִׁפְחָה לְרֹחֵץ רַגְלֵי עַבְדֵי אֲדֹנָי: **{מב}** וַתִּמְהַר וַתִּקַּם אֲבִיגַיִל וַתִּרְכַּב עַל הַחֲמֹר וַחֲמֹשׁ נִעְרָתֶיהָ הֵהֲלֹכֹת לְרִגְלָהּ וַתִּלְךָ אַחֲרַי מִלְּאֲכִי דָוִד וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה: **{מג}** וְאֶת אַחֲיָנַעַם לָקַח דָּוִד מִיִּזְרְעֶאל וַתְּהִי־יָן גַּם שְׁתֵּי־הֵן לוֹ לְנָשִׁים: **{מד}** **(ו)** וְשֹׁאֵל נָתַן אֶת מִיכָל בִּתּוֹ אִשְׁתּוֹ דָּוִד לְפִלְטִי בֶן לִישׁ אֲשֶׁר מִגְּלִים:

שמואל א פרק-כו

{א} וַיָּבֹאוּ הַזָּפִים אֶל שֹׁאֵל הַגְּבַעַתָּה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסֹּתְתָר בְּגַבְעַת הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן: **{ב}** וַיִּקַּם שֹׁאֵל וַיֵּרֶד אֶל מִדְּבַר זִיף וְאִתּוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד בְּמִדְּבַר זִיף: **{ג}** וַיִּחַן שֹׁאֵל בְּגַבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיְשִׁימֹן עַל הַדֶּרֶךְ וְדָוִד יָשַׁב בְּמִדְּבַר וַיֵּרָא כִּי בָא שֹׁאֵל אַחֲרָיו הַמִּדְּבָרָה: **{ד}** וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְלִים וַיֵּדַע כִּי בָא שֹׁאֵל אֶל נָכוֹן: **{ה}** וַיִּקַּם דָּוִד וַיָּבֹא אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה שָׁם שֹׁאֵל וַיֵּרָא דָּוִד אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב שָׁם שֹׁאֵל וְאַבְנֵר בֶּן נֹר שָׁר צָבָאוֹ וְשֹׁאֵל שָׁכַב בְּמַעְגַל וְהָעַם חָנִים (סְבִיבְתוֹ) סְבִיבְתוֹ: **{ו}** וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל אַחֲיָמֶלֶךְ הַחֲתִי וְאֶל אֲבִישִׁי בֶן צְרוּיָה אַחֵי יוֹאֵב לֵאמֹר מִי יֵרַד אֵתִי אֶל שֹׁאֵל אֶל הַמַּחְנֶה וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי אֲנִי אֵרַד עִמָּךְ: **{ז}** וַיָּבֹא דָוִד וְאַבִישִׁי אֶל הָעַם לִילָה וְהִנֵּה שֹׁאֵל שָׁכַב יָשֵׁן בְּמַעְגַל וְחֲנִיתוֹ מְעוּכָה בְּאַרְצָה (מֵרֵאשִׁיתוֹ) מֵרֵאשִׁיתוֹ וְאַבְנֵר וְהָעַם שָׁכְבִים (סְבִיבְתוֹ) סְבִיבְתוֹ: **{ח}** **(ו)** וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי אֶל דָּוִד סַגְר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת אוֹיְבֶךָ בְּיָדְךָ וְעַתָּה אֲכַנּוּ נָא בְּחֲנִית וּבְאַרְצָה פַּעַם אַחַת וְלֹא אֲשַׁנֶּה לוֹ: **{ט}** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִישִׁי אֵל תִּשְׁחִיתֵהוּ כִּי מִי שָׁלַח יָדוֹ בְּמִשְׁחִים יְהוָה וְנָקָה: **{י}** וַיֹּאמֶר דָּוִד

חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה:
(פ) **יא** חלילה לי מיהוה משלח ידי במשחים יהוה ועתה קח נא את
החנית אשר (מראשתו) מראשתיו ואת צפחת המים ונלכה לנו:
יב ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם
ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה
עליהם: **יג** ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום
ביניהם: **יד** ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוא תענה
אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך: (פ) **טו** ויאמר דוד
אל אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל
אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך: **טז** לא
טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא
שמרתם על אדניכם על משחים יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת
צפחת המים אשר (מראשתו) מראשתיו: **יז** ויכר שאול את קול דוד
ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: **יח** ויאמר למה
זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה: **יט** ועתה
ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיתך בי ירח מנחה
ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח
בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים: **כ** ועתה אל יפל דמי
ארצה מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר
ירדף הקרא בהרים: **כא** ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא
ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הספלתני
ואשגה הרבה מאד: **כב** ויען דוד ויאמר הנה (החנית) חנית המלך
ויעבר אחד מהנערים ויקחה: **כג** ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת
אמנתו אשר נתנה יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשחים יהוה:
כד והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני
יהוה ויצלני מפל צרה: (פ) **כה** ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני
דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרך ושאול שב למקומו:
(פ)

שמואל א פרק-כז

א ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי
המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבקשני עוד בכל

גבול ישראל ונמלטתי מידו: **בב** ויקם דוד ויעבר הוא וישש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוף מלך גת: **גג** וישב דוד עם אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הפרמלית: **דד** ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא (יוסף) יסף עוד לבקשו: **הה** ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך: **וו** ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה: **פפ** ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: **חח** ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשורי (והגרזי) והגזרי והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים: **טט** והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש: **י** ויאמר אכיש אל פשתם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני: **יא** ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא גת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים: **יב** ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם: **פ**

שמואל א פרק-כח

אא ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך: **בב** ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשימך כל הימים: **פ** **גג** ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברהו ברמה ובעירו ושאול הסיר האבות ואת הידענים מהארץ: **דד** ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע: **הה** וירא שאול את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: **וו** וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם בנביאים: **זז** ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור: **חח** ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר (קסומי) קסמי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך: **טט** ותאמר

הָאִשָּׁה אֵלָיו הִנֵּה אֶתָּה יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה שְׂאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת
הָאֲבוֹת וְאֶת הַיָּדְעָנִי מִן הָאָרֶץ וְלָמָּה אֶתָּה מִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי לְהַמִּיתֵנִי:
וַיִּשְׁבַּע לָהּ שְׂאוּל בִּיהוָה לֵאמֹר חַי יְהוָה אִם יִקְרָךְ עֹון בַּדְּבַר הַזֶּה:
וַיֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶת מִי אֶעְלֶה לָּךְ וַיֹּאמֶר אֶת שְׂמוּאֵל הַעֲלֵי לִי:
וַתֵּרָא הָאִשָּׁה אֶת שְׂמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל
שְׂאוּל לֵאמֹר לָמָּה רַמִּיתֵנִי וְאֶתָּה שְׂאוּל: **וַיֹּאמֶר** לָהּ הַמֶּלֶךְ אֵל תִּירְאִי
כִּי מָה רָאִית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל שְׂאוּל אֱלֹהִים רָאִיתִי עֲלִים מִן הָאָרֶץ:
וַיֹּאמֶר לָהּ מָה תֹּאמְרוּ וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עָלָה וְהוּא עֹטָה מְעִיל וַיִּדַע
שְׂאוּל כִּי שְׂמוּאֵל הוּא וַיִּקַּד אַפָּיִם אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶ: **(ו)** **וַיֹּאמֶר**
שְׂמוּאֵל אֶל שְׂאוּל לָמָּה הִרְגַזְתָּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שְׂאוּל צַר לִי מְאֹד
וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּי וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא עָנְנִי עוֹד גַּם בְּיַד הַנְּבִיאִים
גַּם בַּחֲלָמוֹת וְאֶקְרָא לָךְ לְהוֹדִיעַנִי מָה אַעֲשֶׂה: **(ז)** **וַיֹּאמֶר** שְׂמוּאֵל
וְלָמָּה תִשְׁאַלְנִי וַיְהוֶה סָר מֵעָלַיךָ וַיְהִי עָרְךָ: **וַיִּזַּע** וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּיָדִי וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת הַמַּמְלָכָה מִיַּדְךָ וַיִּתְּנָה לְרַעְךָ לְדָוִד:
וַיִּחַ כַּאֲשֶׁר לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא עָשִׂיתָ חֲרוֹן אַפּוֹ בַעֲמַלְק עַל כֵּן
הַדְּבַר הַזֶּה עָשָׂה לָּךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה: **וַיִּט** וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אֶת יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וּמַחֲר אֶתָּה וּבְנֵיךָ עִמִּי גַם אֶת מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן
יְהוָה בְּיַד פְּלִשְׁתִּים: **וַיִּמְהַר** שְׂאוּל וַיִּפֹּל מִלֵּא קוֹמָתוֹ אֶרְצָה וַיֵּרָא מְאֹד
מִדְּבַרֵי שְׂמוּאֵל גַּם כַּח לֹא הָיָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כֹּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה:
וַיָּבֹאוּ הָאִשָּׁה אֶל שְׂאוּל וַתֵּרָא כִּי נִבְהַל מְאֹד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
שָׁמַעַה שְׁפַחְתָּךְ בְּקוֹלְךָ וְאֲשִׁים נַפְשִׁי בְּכַפִּי וְאֲשַׁמַּע אֶת דְּבַרְךָ אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ אֵלַי: **וַעֲתָה** שָׁמַע נָא גַם אֶתָּה בְּקוֹל שְׁפַחְתָּךְ וְאֲשַׁמָּה לְפָנֶיךָ
פֶת לֶחֶם וְאָכֹל וַיְהִי בָּךְ כַּח כִּי תֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ: **וַיִּמָּאן** וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל
וַיִּפְרָצוּ בּוֹ עֲבָדָיו וְגַם הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיִּקָּם מִהָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶל
הַמְטָה: **וַלֵּאשָׁה** עֵגֶל מֵרֶבֶק בְּבֵית וַתִּמְהַר וַתִּזְבְּחָהּ: וַתִּקַּח קֶמַח
וַתִּלֵּשׁ וַתִּפְּהוּ מִצּוֹת: **וַתִּגַּשׁ** לְפָנֶי שְׂאוּל וּלְפָנֶי עֲבָדָיו וַיֹּאכְלוּ: וַיִּקְמוּ
וַיִּלְכוּ בַלַּיְלָה הַהוּא: **(ח)**

שמואל א פרק-כט

וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת כָּל מַחֲנֵיהֶם אֶפְקָה וַיִּשְׂרָאֵל חֲנוּם בַּעֲוִן אֲשֶׁר
בִּזְרָעָאֵל: **וַיִּסְרְנוּ** פְּלִשְׁתִּים עֲבָרִים לְמֵאוֹת וְלֵאלֶפֶיִם וְדוֹד וְאֲנָשָׁיו
עֲבָרִים בְּאַחֲרָנָה עִם אַכִּישׁ: **וַיִּגַּשׁ** וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים מָה הָעֲבָרִים

האֵלָה וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲלוֹא זֶה דָּוִד עֶבֶד שְׂאוֹל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִיָּה אֵתִי זֶה יָמִים אוֹ זֶה שָׁנִים וְלֹא מִצָּאתִי בּוֹ מְאוֹמָה מִיּוֹם נָפְלוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (פ) **וַד** וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲשֵׁב אֶת הָאִישׁ וַיֵּשֶׁב אֶל מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקַדְתּוֹ שָׁם וְלֹא יָרַד עִמָּנוּ בַּמְּלַחְמָה וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ לְשֹׁטֵן בַּמְּלַחְמָה וּבַמָּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל אֲדֹנָיו הֲלוֹא בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הֵהֵם: **וה** הֲלוֹא זֶה דָּוִד אֲשֶׁר יַעֲנוּ לוֹ בַּמַּחְלוֹת לֵאמֹר הִפֵּה שְׂאוֹל בְּאַלְפָיו וְדָוִד (ברבבתו) בְּרַבְּבֵתָיו: (o) **ו** וַיִּקְרָא אָכִישׁ אֶל דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵלָיו חַי יְהוָה כִּי יִשֶׁר אֶתָּה וְטוֹב בְּעֵינַי צִאתְךָ וּבְאֶפֶס אֵתִי בַּמַּחְנֶה כִּי לֹא מִצָּאתִי בְּךָ רָעָה מִיּוֹם בְּאֶפֶס אֵלַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֵינַי הַסְּרַנִּים לֹא טוֹב אֶתָּה: **וז** וְעַתָּה שׁוּב וְלֶךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תַעֲשֶׂה רָע בְּעֵינַי סְרַנֵּי פְּלִשְׁתִּים: (o) **ונ** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אָכִישׁ כִּי מָה עָשִׂיתִי וּמָה מִצָּאתָ בְּעַבְדְּךָ מִיּוֹם אֲשֶׁר הֵייתִי לְפָנֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא אָבֹא וְנִלְחַמְתִּי בְּאִיבֵי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: **וט** וַיַּעַן אָכִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל דָּוִד יַדְעֵתִי כִּי טוֹב אֶתָּה בְּעֵינַי כַּמְּלָאךָ אֱלֹהִים אַךְ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים אָמְרוּ לֹא יַעֲלֶה עִמָּנוּ בַּמְּלַחְמָה: **וי** וְעַתָּה הֲשִׁכֶם בַּבֶּקֶר וְעַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ אֲשֶׁר בָּאוּ אִתְּךָ וְהִשְׁכַּמְתֶּם בַּבֶּקֶר וְאוֹר לְכֶם וּלְכוּ: **ויא** וַיִּשְׁכֶם דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו לְלַכֵּת בַּבֶּקֶר לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עָלוּ יִזְרְעֵאל: (o)

שמואל א פרק-ל

א וַיְהִי בְּבֹא דָוִד וְאֲנָשָׁיו צָקְלָג בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעַמְלֵקִי פָּשְׁטוּ אֶל נֶגֶב וְאֶל צָקְלָג וַיִּכּוּ אֶת צָקְלָג וַיִּשְׁרְפוּ אֶתָּה בְּאֵשׁ: **ב** וַיֵּשְׁבוּ אֶת הַנָּשִׁים אֲשֶׁר בָּהֶן מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל לֹא הִמִּיתוּ אִישׁ וַיִּנְהָגוּ וַיִּלְכוּ לְדֶרֶכָם: **ג** וַיָּבֹאוּ דָוִד וְאֲנָשָׁיו אֶל הָעִיר וְהָיָה שְׂרוּפָה בְּאֵשׁ וּנְשֵׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם נִשְׁבּוּ: **ד** וַיִּשָּׂא דָוִד וְהָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת קוֹלָם וַיִּבְכוּ עַד אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם כֹּחַ לְבָכּוֹת: **ה** וַיִּשְׁתִּי נָשִׂי דָוִד נִשְׁבּוּ אַחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵלִית וְאַבִּיגַיִל אִשְׁתׁ נָבָל הַכַּרְמֶלִי: **ו** וַתִּצַּר לְדָוִד מְאֹד כִּי אָמְרוּ הָעָם לְסַקְלוֹ כִּי מָרָה נָפֶשׁ כָּל הָעָם אִישׁ עַל (בנו) בְּנָיו וְעַל בְּנֹתָיו וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו: (o) **ז** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אַבְיָתָר הַכֹּהֵן בֶּן אַחִימֶלֶךְ הַגִּישָׁה נָא לִי הָאֶפֶד וַיִּגַּשׁ אַבְיָתָר אֶת הָאֶפֶד אֶל דָּוִד: **ח** וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֲרֻדְף אַחֲרַי הַגָּדוֹד הַזֶּה הֲאִשְׁגֵנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רֻדְף כִּי הִשֵּׁג תִּשְׁיֵג וְהִצַּל תִּצְלִל: **ט** וַיִּלְךָ דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ מְאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל הַבְּשׂוֹר וְהַנּוֹתְרִים עַמְדוֹ: **י** וַיִּרְדֹּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע מְאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמְדוּ מֵאַתִּים אִישׁ אֲשֶׁר

פָּגְרוּ מֵעֵבֶר אֶת נַחַל הַבְּשׂוֹר: **יֵא** וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִצָּרִי בַשָּׂדֶה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ
אֶל דָּוִד וַיִּתְּנוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁקֶהוּ מֵיָם: **יֵב** וַיִּתְּנוּ לוֹ פֶּלֶח דְּבִלָּה וּשְׁנֵי
צִמְקִים וַיֹּאכַל וַתִּשָּׁב רֹחוֹ אֵלָיו כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם וְלֹא שָׁתָה מֵיָם שְׁלֹשָׁה
יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת: **(ו)** **יֵג** וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי אַתָּה וְאִי מִזֶּה אַתָּה
וַיֹּאמֶר נֶעַר מִצָּרִי אֲנִכִּי עֶבֶד לְאִישׁ עֹמֶלְקִי וַיַּעֲזֹבֵנִי אֲדֹנָי כִּי חֲלִיתִי הַיּוֹם
שְׁלֹשָׁה: **יֵד** אֲנַחְנוּ פִּשְׁטָנוּ נִגְבַּ הַפָּרָתִי וְעַל אֲשֶׁר לַיהוּדָה וְעַל נִגְבַּ כָּלֵב
וְאֶת צִקְלָג שָׂרְפָנוּ בְּאֵשׁ: **יֵו** וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד הַתּוֹרְדָנִי אֵל הַגְּדוּד הַזֶּה
וַיֹּאמֶר הַשְּׁבַעָה לִּי בְּאֱלֹהִים אִם תִּמְיִתֵּנִי וְאִם תִּסְגְּרֵנִי בְּיַד אֲדֹנָי וְאוֹרְדָךְ
אֶל הַגְּדוּד הַזֶּה: **יֵז** וַיִּרְדֵּהוּ וַיִּרְדֵּהוּ וְהִנֵּה נֹטְשִׁים עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲכֻלִּים
וְשֹׁתִים וְחֹגְגִים בְּכָל הַשָּׁלָל הַגְּדוּל אֲשֶׁר לָקְחוּ מֵאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּמֵאָרֶץ
יְהוּדָה: **יִז** וַיִּכֶם דָּוִד מִהַנָּשָׁף וְעַד הָעָרֵב לְמַחְרָתָם וְלֹא נִמְלֹט מֵהֶם
אִישׁ כִּי אִם אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ נֶעַר אֲשֶׁר רָכְבוּ עַל הַגְּמָלִים וַיִּנְסוּ:
יח וַיִּצַּל דָּוִד אֶת כָּל אֲשֶׁר לָקְחוּ עִמָּלְק וְאֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו הַצִּיל דָּוִד:
יט וְלֹא נִעְדַר לָהֶם מִן הַקֶּטָן וְעַד הַגְּדוּל וְעַד בָּנִים וּבָנוֹת וּמִשָּׁלָל וְעַד
כָּל אֲשֶׁר לָקְחוּ לָהֶם הַכָּל הַשֵּׁיב דָּוִד: **כ** וַיִּקַּח דָּוִד אֶת כָּל הַצֹּאן וְהַבָּקָר
נִהְיָ לְפָנָיו הַמִּקְנֶה הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה שָׁלַל דָּוִד: **כא** וַיִּבֵּא דָוִד אֶל
מֵאֵתִים הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּגְרוּ מִלִּקְחַת אַחֲרָי דָּוִד וַיִּשְׁיִבֵם בְּנַחַל הַבְּשׂוֹר
וַיִּצְאוּ לִקְרַאת דָּוִד וְלִקְרַאת הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּגֹּשׁ דָּוִד אֶת הָעָם וַיִּשְׁאַל
לָהֶם לְשָׁלוֹם: **(ו)** **כב** וַיַּעַן כָּל אִישׁ רַע וּבְלִיעַל מִהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ
עִם דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יַעַן אֲשֶׁר לֹא הִלְכוּ עִמִּי לֹא נָתַן לָהֶם מִהַשָּׁלָל אֲשֶׁר
הִצַּלְנוּ כִּי אִם אִישׁ אֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיִּנְהָגוּ וַיִּלְכוּ: **(ו)** **כג** וַיֹּאמֶר דָּוִד
לֹא תַעֲשׂוּ כֵן אַחֲרַי אֶת אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמַר אֶתְנוּ וַיִּתֵּן אֶת הַגְּדוּד
הַבָּא עָלֵינוּ בְּיַדְנוּ: **כד** וּמִי יִשְׁמַע לָכֶם לְדַבֵּר הַזֶּה כִּי פָחַלְק הִירַד
בְּמִלְחָמָה וּכְחֻלְק הַיֹּשֵׁב עַל הַפְּלִים יַחְדּוֹ יַחְלִקוּ: **(ו)** **כה** וַיְהִי מִהַיּוֹם
הַהוּא וּמֵעַלָּה וַיִּשְׁמָה לְחֻק וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: **(פ)**
כו וַיִּבֵּא דָוִד אֶל צִקְלָג וַיִּשְׁלַח מִהַשָּׁלָל לְזַקְנֵי יְהוּדָה לְרַעְיָהוּ לְאֹמֶר הִנֵּה
לָכֶם בְּרָכָה מִשָּׁלָל אֵיבֵי יְהוָה: **כז** לְאֲשֶׁר בְּבֵית אֵל וְלְאֲשֶׁר בְּרָמוֹת נִגְבַ
וְלְאֲשֶׁר בְּיַתֵּר: **כח** וְלְאֲשֶׁר בְּעַרְעַר וְלְאֲשֶׁר בְּשִׁפְמוֹת וְלְאֲשֶׁר
בְּאֲשֶׁתְמַע: **(פ)** **כט** וְלְאֲשֶׁר בְּרַכַּל וְלְאֲשֶׁר בְּעָרֵי הַיַּרְחֻמָּאִלִּי וְלְאֲשֶׁר
בְּעָרֵי הַקִּינִי: **ל** וְלְאֲשֶׁר בְּחַרְמָה וְלְאֲשֶׁר בְּבוֹר עֶשֶׂן וְלְאֲשֶׁר בְּעֵתָה:
לא וְלְאֲשֶׁר בְּחַבְרוֹן וְלְכָל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִתְהַלַּךְ שָׁם דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו:
(פ)

שמואל א פרק-לא

א וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנֹסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים בְּהַר הַגְּלִבְעָה: **ב** וַיִּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים אֶת שְׂאוֹל וְאֶת בְּנָיו וַיָּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת יְהוֹנָתָן וְאֶת אֲבִינֹדָב וְאֶת מֶלְכִי שׁוּעַ בְּנֵי שְׂאוֹל: **ג** וַתִּכְבַּד הַמֶּלֶךְ חָמָה אֶל שְׂאוֹל וַיִּמְצְאוּהוּ הַמּוֹרִים אַנְשִׁים בַּקֶּשֶׁת וַיַּחַל מֵאֵד מִהַמּוֹרִים: **ד** וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לְנִשְׂא כָלִיו שְׁלֹף חַרְבֶּךָ וְדַקְרָנִי בַּהּ פֶּן יָבֹאוּ הָעֲרָלִים הָאֵלֶּה וְדַקְרָנִי וְהִתְעַלְּלוּ בִּי וְלֹא אָבָה נִשְׂא כָלִיו כִּי יֵרָא מֵאֵד וַיִּקַּח שְׂאוֹל אֶת הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ: **ה** וַיֵּרָא נִשְׂא כָלִיו כִּי מֵת שְׂאוֹל וַיִּפֹּל גַּם הוּא עַל חַרְבּוֹ וַיָּמָת עִמּוֹ: **ו** וַיָּמָת שְׂאוֹל וַשְּׁלֶשֶׁת בְּנָיו וְנִשְׂא כָלִיו גַּם כָּל אַנְשָׁיו בַּיּוֹם הַהוּא יַחְדָּו: **ז** וַיֵּרְאוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הָעֵמֶק וְאֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן כִּי נָסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי מָתוּ שְׂאוֹל וּבְנָיו וַיַּעֲזְבוּ אֶת הָעָרִים וַיָּנֹסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיֵּשְׁבוּ בְּהֵן: **ח** וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לְפָשֵׁט אֶת הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת שְׂאוֹל וְאֶת שְׁלֶשֶׁת בְּנָיו נִפְלָיִם בְּהַר הַגְּלִבְעָה: **ט** וַיִּכְרְתוּ אֶת רֵאשׁוֹ וַיִּפְּשִׁיטוּ אֶת כָּלִיו וַיִּשְׁלְחוּ בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים סָבִיב לְבִשָׁר בֵּית עֶצְבִּיהֶם וְאֶת הָעַם: **י** וַיֵּשְׁמוּ אֶת כָּלִיו בֵּית עֲשֵׁתְרוֹת וְאֶת גּוֹיְתוֹ תִּקְעוּ בְּחֹמַת בֵּית שֵׁן: **יא** וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי יִשְׂבִּי יְבִישׁ גִּלְעָד אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשְׂאוֹל: **יב** וַיִּקְוֹמוּ כָּל אִישׁ חֵיל וַיֵּלְכוּ כָּל הַלַּיְלָה וַיִּקְחוּ אֶת גּוֹיְתַת שְׂאוֹל וְאֶת גּוֹיְתַת בְּנָיו מִחֹמַת בֵּית שֵׁן וַיָּבֹאוּ יְבִשָּׁה וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם שֵׁם: **יג** וַיִּקְחוּ אֶת עֲצַמֹתֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַּחַת הָאֶשֶׁל בְּיַבְשָׁה וַיִּצְמוּ שְׁבַעַת יָמִים: (חזק)